

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/20/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2322010698
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2322010698.5

Uznesenie

1 sp. zn. 6To/20/2024

A. B. C. D. E. F. G.

č. k. 6To/20/2024

IČS: 2322010698

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Pavla Macháča a členov senátu JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Andrey Kondllovej, v trestnej veci obžalovaného H. I., nar. XX. XXXXXXXXX XXXX v J., trvalé bydlisko J., t. č. vo výkone väzby v ÚVV Leopoldov, pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Galanta z 11. októbra 2023, č. k. 31T/45/2022-260, na verejnom zasadnutí konanom 9. apríla 2024 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného H. I. zamieta.

odôvodnenie:

28

sp. zn. 6To/20/2024

A. B. C. D. E. F. G.

č. k. 6To/20/2024

IČS: 2322010698

1. Okresný súd Galanta (ďalej len okresný súd) rozsudkom z 11. októbra 2023, č. k. 31T/45/2022-260 (ďalej len napadnutý rozsudok), uznal obžalovaného H. I. (ďalej len obžalovaný) za vinného zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 07.03.2022 v čase o 1.51 hod. pred bytovým domom na ulici F. F. K. J. nastúpil na miesto spolujazdca vpredu do vozidla taxislužby VIVA TAXI Toyota Prius EČ: L., ktoré šoféroval M. J., pričom krátko po vyrazení vytiahol nôž, priložil ho M. J. k pravému ramenu a povedal, že ho bude vozit' kam povie, následne na pokyn H. I. sa s vozidlom presunuli do Serede, kde držiac nožik v ruke prikazoval M. J., aby zastavil na viacerých miestach, po čom ho musel odviezť do Šoporne a následne späť do Šale, kde na čerpacej stanici G&G na Hlavnej 77 H. I. z vozidla vystúpil, pričom M. J. nespôsobil žiadne zranenia.

2. Za to obžalovanému okresný súd uložil podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák., s poukazom na § 37 písm. m) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. Súčasne mu podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. uložil aj ochranné liečenie protitoxikomanické ambulantnou formou.

3. Výrok o vine okresný súd odôvodnil tým, že je bez sporu, že obžalovaný nastúpil k poškodenému M. J. (ďalej tiež poškodený) do taxíku, aj trasa, ktorú prešli. Čo sa ale dialo v taxíku opisuje každý rozdielne, kedy poškodený uvádza, že obžalovaný po nastúpení mu hrozil nožom a vrel, kam ho má zaviesť, a obžalovaný toto popiera s tým, že poškodený ho vozil dobrovoľne, s prísľubom zaplataenia po

dorazení na nejaké miesto, ktoré sa stále menilo. Keďže tieto varianty sa navzájom vylučujú, jeden z nich nehovoril pravdu. Poškodený vypovedal o skutku v podstate konzistentne prakticky už od podania trestného oznámenia 7. marca 2021 o 3.40 hod. U poškodeného okresný súd nezistil žiadny dôvod, prečo by mal krivo obviňovať obžalovaného, s ktorým sa nepozná a nemá k nemu žiaden vzťah. Výpoveď poškodeného je v súlade s výpoveďou svedkyne E. F., ktorá potvrdila, že poškodený ju žiadal pomoc, ako i výpoveďou svedka N. A., ktorý bol oslovený, aby poškodenému pomohol. Drobné odchýlky v tom, akým systémom bola dispečerka kontaktovaná, akými slovami, či kto prvý vyšiel z auta nerobia tento opis udalostí nedôveryhodným. Obžalovaný nahlas uvažoval, že to mohlo byť kvôli nezaplateniu cestovného, čo sa javí značne excesívna a neprimeraná reakcia, ešte k tomu so zohľadnením, že poškodený si náhradu škody neuplatnil. Na hlavnom pojednávaní 3. mája 2023 doplnil obžalovaný svoju úvahu o predtým neuvádzané tvrdenie, že poškodený od neho chcel, aby mu zohnal drogy, čo on odmietol a na tom sa pohádali. Odhliadnuc od toho, že skupina ľudí, ktorá pýta drogy od neznámych ľudí, ktorých vezie v taxíku, má minimálne prekrytie so skupinou ľudí, ktorí chodia bezprostredne po tom na políciu oznamovať trestnú činnosť, opäť by sa jednalo o neprimerané správanie, ktorým by sa poškodený zbytočne vydával hrozbe trestného stíhania prakticky za nič.

4. Obžalovaný tiež svoju obranu založil na tom, že sa nijako nevyhrážal, čo potvrdzuje tým, že viackrát počas trasy opustil vozidlo a keby sa poškodený cítil ohrozený, predsa by odišiel. Poškodený trval na tom, že obžalovaný počas jazdy z vozidla nevystúpil. Obžalovanému to majú potvrdzovať svedkovia O. P. a G. A.. Jedná sa o svedkov, s ktorými sa pozná a je s nimi aj počas trestného konania spoločne vo výkone trestu odňatia slobody, kde majú dosť priestoru a času si výpoveď dohovoriť. Obaja svedkovia presne vedeli deň skutku napriek značnému časovému odstupu. V porovnaní s tým svedkyňa Q. B., ktorá bola s obžalovaným v tú istú noc, vedela dátum určiť iba približne, asi preto, že vykonáva trest odňatia slobody v inom ústave. Navyše negovala prítomnosť svedka O. P. u nich doma, aj O., ktorého O. P. spomínal. Z uvedených dôvodov a pre rozpor s výpoveďou poškodeného súd neuveril výpovediam svedkov P. a A.. Naproti tomu stretnutie so svedkyňou Q. B. spomínal aj poškodený, aj keď aj tu rozdielne, keď podľa svedkyne a obžalovaného bol tento mimo auta, podľa poškodeného ostal v aute. Je možné, že obžalovaný u svedkyne na krátky čas vystúpil a poškodený si to kvôli šoku nestihol uvedomiť a reagovať, išlo iba o krátky čas. Konanie z hrozby nakoniec preukazuje aj to, že poškodený vozil obžalovaného vyše hodinu bez zaplataenia, počas cesty ho nevsadil, ale dorazili až na konečné miesto, ktoré si určil obžalovaný, a tam poškodený vybehol z vozidla keď predtým zazrel svojho kolegu ho čakať.

5. Okresný súd mal tak z vykonaného dokazovania preukázaný priebeh udalostí, ako ich uvádzal poškodený, preto dospel k záveru, že skutok tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti rozsudku, sa stal, že ho spáchal obžalovaný a tak svojim konaním naplnil znaky skutkovej podstaty zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák.

6. K výroku o treste okresný súd uviedol, že mohol obžalovanému uložiť trest odňatia slobody v zákonnej sadzbe od 4 rokov do 10 rokov. U obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť a zistil jednu priťažujúcu okolnosť, že už bol za trestný čin odsúdený. Keďže obžalovaný opätovne spáchal zločin po predchádzajúcom odsúdení okresným súdom z 10. septembra 2014, sp. zn. 3T/136/2014, podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. a z 9. novembra 2016 pod sp. zn. 2T/161/2016 podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., dolná hranica trestnej sadzby sa zvýšila o jednu polovicu rozdielu hornej a dolnej hranice trestnej sadzby, teda na 7 rokov. Čo sa týka druhu trestu, okresný súd musel v zmysle § 34 ods. 6 Tr. zák. obžalovanému ukladať trest odňatia slobody a vzhľadom na doterajší život obžalovaného, ktorý sa už od veku mladistvého neustále a opakovane dopúšťal trestnej činnosti, na závažnosť zločinu, ako i na postoj obžalovaného ku skutku a možnosť jeho nápravy vzhľadom na doteraz vykonané tresty odňatia slobody spolu vo výmere 7 rokov a 4 mesiace, mu okresný súd uložil trest vo výmere 8 rokov, kedy akcentoval ochrannú funkciu trestu.

7. Okresný súd obžalovaný na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu už bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin vo veci okresného súdu pod sp. zn. 2T/161/2016, kde trest vykonal 18. apríla 2019.

8. Okrem toho okresný súd skonštatoval, že znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že na konanie obžalovaného mala značný vplyv aj jeho závislosť na drogách, preto mu okresný súd uložil ochranné liečenie protitoxikomanické ambulantnou formou.

9. Okresný súd neuložil obžalobou navrhnutý trest prepadnutia veci - nožíka, keďže podľa okresného súdu nebolo jednoznačne preukázané, že vydaný nožík bol práve ten, ktorým bol skutok spáchaný. Poškodený sa k popisu nožíka nevedel bližšie vyjadriť, obžalovaný uviedol, že tento nožík bol doma a samotný nožík bol zaistený doma u obžalovaného, kde určite nebol jediným nožom.

10. Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní a poučení o opravnom prostriedku sa prokurátor vzdal práva na podanie odvolania, čo do výroku o vine a ochrannom opatrení, v časti výroku o treste si ponechal lehotu. Obžalovaný zahlásil odvolanie v celom rozsahu.

11. Zahlásené odvolanie obžalovaný odôvodnil písomným podaním prostredníctvom obhajcu JUDr. Ing. Arpáda Barczyho (ďalej len obhajca), doručeným okresnému súdu 28. decembra 2023.

11.1. Postup orgánov činných v trestnom konaní predchádzajúci vydaniu uznesenia o začatí trestného stíhania a vzneseniu obvinenia, ako aj postup po vznesení obvinenia a na tomto postupe založený výsluch obžalovaného (v tom čase obvineného) aj poškodeného, o ktorý výsluch sa oprel okresný súd v napadnutom rozsudku, je poznačený postupom odporujúcim ustanoveniam Tr. por. s ohľadom na § 2 ods. 1 Tr. por. Bol porušený § 85 ods. 1, ods. 2, ods. 4, ods. 5 Tr. por. s odkazom na § 34 ods. 5 a ods. 6 a § 121 ods. 2 Tr. por., a po vznesení obvinenia boli porušené práva obžalovaného (v tom čase obvineného) na obhajobu najmä v zmysle § 34 Tr. por. v spojení s § 85 ods. 4. ods. 5 Tr. por. § 213 ods. 1, § 210 Tr. por. Vzhľadom na nezákonnosť postupov pri obmedzení osobnej slobody obžalovaného (v tom čase podozrivého a neskôr obvineného) a vzhľadom na skutočnosti, že bol umiestnený v cele policajného zaistenia úkony nasledujúce po jeho obmedzení osobnej slobody resp. zadržania, spôsobili, že všetky následné úkony s ním (doručenie uznesenia o vznesení obvinenia, jeho výsluch ako obvineného, výsluch poškodeného a pod.) boli nezákonné v zmysle doktríny plodov z otráveného stromu. Z nezákonnosti nemôže vzniknúť zákonnosť. Podľa § 85 ods. 5 Tr. por. v spojení s § 34 ods. 5 Tr. por. a § 121 Tr. por. podozrivý má podobné práva ako obvinený. O jeho právach musí byť poučený. V tomto smere obhajca poukázal na bod č. 16 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/48/EÚ z 22. októbra 2013 o práve na prístup k obhajcovi v trestnom konaní a v konaní o európskom zatykači a o práve na informovanie tretej osoby po pozbavení osobnej slobody a na komunikáciu s tretími osobami a s konzulárnymi úradmi po pozbavení osobnej slobody (ďalej len Smernice o práve na prístup k informáciám v trestnom konaní), podľa ktorého, táto smernica by sa mala uplatňovať aj na podozrivé osoby bez ohľadu na ich právne postavenie, t. j. aj na podozrivé osoby o to viac, že konajúci policajt (policajt v zmysle § 10 Tr. por.) postupuje podľa Tr. por. a to podľa § 85 ods. 1 Tr. por. pri zadržaní. Podľa bodu 16, 21, 22 a 40 Smernice o práve na informácie „Ak sú podozrivé alebo obvinené osoby zatknuté alebo zadržané, mali by sa informácie o uplatniteľných procesných právach poskytnúť prostredníctvom písomného poučenia o právach napísaného ľahko zrozumiteľným jazykom, aby sa týmto osobám uľahčilo pochopenie ich práv. Toto písomné poučenie o právach by sa malo poskytnúť každej zatknutej alebo zadržanej osobe bezodkladne po pozbavení osobnej slobody orgánmi na presadzovanie práva v súvislosti s trestným konaním.“. Malo by obsahovať základné informácie týkajúce sa všetkých možnosti napadnúť zákonnosť zatknutia, dosiahnuť preskúmanie zákonnosti zadržania. Podľa § 85 ods. 5 Tr. por. v spojení s § 34 ods. 6 Tr. por. a čl. 2 ods. 1, čl. 3 ods. 1, čl. 1 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Smernice o práve na informácie v trestnom konaní v spojení s čl. 1 ods. 2 Ústavy SR členské štáty zabezpečia, aby sa podozrivým alebo obvineným osobám, ktoré sú zatknuté alebo zadržané, bezodkladne poskytlo písomné poučenie o právach. Písomné poučenie o právach sa vypracuje v jednoduchej a zrozumiteľnej forme, pričom sa prihliada na akékoľvek konkrétne potreby podozrivých zraniteľných osôb alebo obvinených zraniteľných osôb. Dotknutej osobe sa umožní prečítať si písomné poučenie o právach a ponechať si ho počas celého trvania pozbavenia slobody.

11.2. Podľa trestného oznámenia podaného poškodeným 7. marca 2021 o 3:40 hod. údajný páchatel sa mu mal, ako šoférovi taxislužby počas jazdy taxikom, vyhrážať nožom, ktorý potom, ako poškodený s taxikom zastavil na pumpe G&G v Šali mal vystúpiť z taxíka a po slovnej potýčke s osobou R. (svedok N. A.) z pumpy G&G odísť. Z Úradného záznamu OOPZ v Šali, odboru poriadkovej a dopravnej polície zo 7. marca 2022 vyhotoveného ppráp. M. M. a C. S. N. (ďalej aj hliadka PZ) vyplýva, že od SS OOPZ dostali informáciu o dokonanom skutku, a o tom, že R. (svedok N. A.) opoznal vystupujúcu osobu z taxíka v osobe obžalovaného. Hliadka PZ dostala aj informáciu, že obžalovaný (v tom čase podozrivý) býva na adrese F. XXX/X, J.. Hliadka PZ sa sama rozhodla, že idú na uvedenú adresu, kde zistili, že tento je doma, a vyzvali ho, aby si obliekol kabát a vyšiel von z bytu, a že mu bude obmedzená osobná sloboda podľa § 85 ods. 2 Tr. por. Vzhľadom na to, že inštitút upravený v tomto ustanovení predstavuje vážny zásah do základných práv a slobôd občana garantovaných ústavov (čl. 17 ods. 1 Ústavy SR), už od začiatku uplatnenia takéhoto zásahu voči občanovi musí byť zaručený dozor a spolurozhodovanie prokurátora (§ 85 ods. 3, § 210, § 2 ods. 9 Tr. por.). Z toho istého dôvodu ustanovenie § 85 ods. 1 Tr. por. podrobne upravuje aj postup orgánov činných v trestnom konaní vo vzťahu k podozrivej osobe po tom, ako bol vykonaný zásah do jej osobnej slobody, pričom sa stanovuje maximálne prípustná dĺžka trvania tohto zásahu v súlade s čl. 17 ods. 3 Ústavy SR. Pretože zadržaná osoba sa nachádza v podobnej situácii ako obvinený, ustanovenie § 85 ods. 2 a ods. 1 Tr. por. predpokladá, že jej budú poskytnuté aj primerané možnosti k realizovaniu jej ústavného práva na obhajobu (čl. 17 ods. 2 Ústavy SR, § 85 ods. 5 Tr.

por.). Poukázal na čl. 6 ods. 2 Smernice o práve na informácie v trestnom konaní. Obmedzenie osobnej slobody prichádza do úvahy len v prípade, ak osoba, ktorej osobná sloboda sa obmedzuje hliadkou PZ, bola pristihnutá pri trestnom čine alebo bezprostredne po ňom. Pre obmedzenie osobnej slobody hliadkou PZ mala byť hliadka PZ buď priamym svedkom trestného činu alebo pri jeho bezprostrednom následku, avšak potom pri takýchto obmedzeniach osobnej slobody je potrebné uviesť konkrétne dôvody zadržania predpokladané § 85 ods. 2 Tr. por., a nie len na ne paušálne odkázať s dovetkom, že „ste podozrivý zo spáchania trestného činu“ a z tohto dôvodu sa obmedzuje osobná sloboda. Hliadka PZ postupovala v rozpore s § 85 ods. 2 Tr. por., pretože v čase ich zákroku na „občianske zadržanie“ proti podozrivému neboli dané zákonné podmienky a dôvody na obmedzenie jeho osobnej slobody. Hliadka PZ nebola zúčastnená alebo prítomná na mieste skutku, ani v čase skutku, takže nemohli páchatel'a pristihnúť pri trestnom čine, a následne logicky ani bezprostredne po ňom. Navyše informácie o údajnom trestnom čine dostali od SS OOPZ vrátane o mene podozrivého a jeho adresy, a preto nebolo potrebné zisťovať totožnosť páchatel'a. Uvedený údaj jasne vyplýva z úradného záznamu. Ani dôvod na zabránenie úteku nebol daný, pretože podozrivý bol doma, riadne komunikoval s hliadkou PZ, z čoho jasne vyplýva, že nebolo dané podozrenie z úteku, resp. z páchania ďalšej trestnej činnosti a takáto informácia nevyplýva zo žiadnych listín alebo iných informácií. Napokon skutok podľa poškodeného bol dokonaný, a obžalovaný sa v tom čase nachádzal doma a neexistovalo dôvodné podozrenie, že by podozrivý chcel spáchať ďalší trestný čin. Čo sa týka zabezpečenia dôkazu vo vzťahu k osobe obžalovaného a vzhľadom na to, že bol už doma, do úvahy mohol prísť len jeho výsluch, ktorý úkon však nebol neopakovateľný a neodkladný, že by tak významným spôsobom, akým je obmedzenie osobnej slobody, by malo byť zasiahnuté do Ústavou chráneného záujmu fyzickej osoby. Príkazom na osobnú prehliadku nedisponovala hliadka PZ. Nič nebránilo tomu, aby vyšetrovateľ PZ začal trestné stíhanie vo veci, predvolal ho ako podozrivého na výsluch v procesnom postavení svedka, alebo mu vzniesol obvinenie a predvolal ho na výsluch v procesnom postavení obvineného. Aj z hľadiska rešpektovania čl. 5 ods. 1 písm. c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd sa v prípade postupu podľa tohto odseku vyžaduje objektívna existencia dôvodného podozrenia, že bol spáchaný trestný čin. V danom prípade však celé podozrenie stálo len na tvrdení poškodeného, ktorý stav nie je možný považovať za objektívny. Poukázal na skutočnosť, že pri zákroku hliadky PZ, títo zneužili oprávnenie policajta, keď vyzvali obžalovaného, aby vyšiel von z bytu. Takýto úkon nie je predpokladaný v § 85 ods. 2 Tr. por. pri „občianskom obmedzení“ osobnej slobody a ustanovenie § 85 ods. 2 Tr. por. je v špeciálnom vzťahu oproti ustanoveniam zákona o policajnom zbore. Pochybná je aj skutočnosť oprávnenia vstupu hliadky PZ do obydlija iného (Q. I.), kde práve z uvedeného dôvodu navrhli vypočuť svedkov Q. I. a C. I., zúčastnených pri zákroku hliadky PZ, čo však okresný súd bezdôvodne odmietol.

11.3. Záznam o obmedzení osobnej slobody vyhotovený hliadkou PZ neobsahuje poučenie osoby voči ktorej bolo uplatnené oprávnenie podľa § 85 ods. 2 Tr. por. v intenciách požiadaviek § 85 ods. 5 Tr. por. s odkazom na § 34 ods. 5 a ods. 6 Tr. por. a podľa obsahu argumentácie v bode č. 3 tohto odôvodnenia. Neobstojí tvrdenie, že hliadka PZ vykonala „občianske zadržanie“, a preto nevedeli o potrebnom rozsahu poučenia, pretože pri zásahu využívali oprávnenie policajta v zmysle zákona o policajnom zbore, z čoho vyplýva, že príslušníci PZ majú alebo majú mať odborné vedomosti o právach podozrivého a o poučovacej povinnosti podozrivého v povinnom rozsahu. Konkrétne v písomnom poučení poskytnutou hliadkou PZ chýba poučenie: o práve možnosti bezplatného právneho poradenstva a jeho podmienok, zastúpenia obhajcom, ak podozrivý nemá prostriedky na zaplatenie zvoleného obhajcu, o práve na konkrétny opis skutku z ktorého je podozrivý upodozrievaný (v zmysle čl. 6 ods. 1 Smernice na informácie v trestnom konaní; napr. pri konzultácii s obhajcom by podozrivý nemal nijako možnosť poskytnúť relevantnú a presnú informáciu o skutku, z ktorého je upodozrievaný), o práve nevypovedať, o práve na prístup k spisovému materiálu, o práve na naliehavú lekársku pomoc, o práve na informáciu o možnosti napadnutia zákonnosti obmedzenia osobnej slobody (§ 210 Tr. por.).

11.4. Zo zápisnice o prevzatí a zadržaní podozrivej osoby zo 7. marca 2020 o 8:30 hod. policajtom podľa § 85 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že ako dôvody zadržania sa uvádzajú dôvody uvedené v § 71 ods. 1 Tr. por., avšak bez ďalšieho. Takéto odôvodnenie je nedostatočné a preto aj nezákonné. Policajta zadržanie vykoná faktickým úkonom o čom nevydáva samostatné rozhodnutie, avšak konkrétne dôvody, ktoré policajta viedli k takému rozhodnutiu musí uviesť v zápisnici o úkone. V opačnom prípade by to viedlo k svojvoľnému zadržavaniu osôb bez možnosti preskúmania jeho zákonnosti hoc aj postupom podľa § 210 Tr. por. Poukázal tiež na § 58 ods. 1 písm. d) Tr. por., a na Smernicu o prístupe k informáciám v trestnom konaní, ktorá je priamo vykonateľná a má normatívnu povahu. V zmysle uvedeného aj podozrivý má mať právo na základné informácie týkajúce sa všetkých možností podľa vnútroštátneho práva, ako je napadnutie zákonnosti zatknutia, dosiahnutie preskúmania zákonnosti zadržania a to najmä v zmysle § 210 Tr. por., napriek tomu, že v uvedenom ustanovení sa uvádza „obvinený“.

Z úradného záznamu hliadky PZ vyplýva, že identita podozrivého bola známa policajtom, a nebolo potrebné ju zisťovať. Podozrivý bol zastihnutý doma a riadne komunikoval s hliadkou PZ, teda nemal v úmysle ujsť alebo sa skrývať, navyše bola známa policajtom aj jeho adresa, kde sa zdržiava. Nijakými konkrétnymi skutočnosťami neboli dané dôvody na podozrenie, že podozrivý chcel pôsobiť na svedkov alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie. Skutok uvedený poškodeným bol dokonaný, teda neboli žiadne konkrétne informácie o tom, že by mal úmysel pokračovať v trestnej činnosti (§ 71 ods. 1 písm. c) Tr. por.). Dôvody na zadržanie podľa § 71 ods. 1 Tr. por. dané neboli, a tieto dôvody ani neboli policajtom riadne a konkrétne uvedené a odôvodnené.

11.5. Ďalšou významnou nezákonnosťou je nedostatočné a nesprávne poučenie podozrivého a nesplnenie povinného obsahu písomného poučenia. Zápisnica o prevzatí a zadržaní podozrivej osoby zo 7. marca 2022 o 8:30 hod. (spísanou C. M. F. T.) podľa § 85 ods. 1 Tr. por. neobsahuje riadne a dostatočné poučenie osoby voči ktorej bolo uplatnené oprávnenie podľa § 85 ods. 1 Tr. por. Podozrivý nebol riadne poučený v intenciách požiadaviek § 85 ods. 5 s odkazom na § 34 najmä na ods. 5 a ods. 6 Tr. por. a § 121 Tr. por. Podozrivý má podobné práva ako obvinený. O jeho právach musí byť poučený. V tomto smere poukázal aj na bod č. 16 Smernice o práve na prístup k informáciám v trestnom konaní, podľa ktorého, táto smernica by sa mala uplatňovať aj na podozrivé osoby bez ohľadu na ich právne postavenie, t. j. aj na podozrivé osoby o to viac, že konajúci policajt postupuje podľa Trestného poriadku a to podľa § 85 ods. 1 Tr. por. pri zadržaní osobnej slobody. Podozrivému nebolo poskytnuté žiadne poučenie v písomnej forme. Poučenie uvádzané v samotnej zápisnici je nedostatočné a neúplné. Konkrétne v zápisnici v časti poučenie chýba poučenie: o práve na konkrétny opis skutku z ktorého je podozrivý upodozrievaný (v zmysle čl. 6 ods. 1 Smernice na informácie v trestnom konaní; napr. pri konzultácii s obhajcom by podozrivý nemal nijako možnosť poskytnúť obhajcovi relevantnú a presnú informáciu o skutku, z ktorého je upodozrievaný - takáto informácia mala byť súčasťou písomného poučenia), o práve na informáciu o možnosti napadnutia zákonnosti obmedzenia osobnej slobody, o práve na informovanie jednej ďalšej osoby (nie len v prípade vzatia do väzby), o práve na prístup k spisovým materiálom, o práve na naliehavú lekársku pomoc. V Zápisnici o výsluchu zadržaného - podozrivého zo 7. marca 2020 o 9:28 hod. vyšetrovateľom PZ chýba poučenie o nároku na bezplatné právne poradenstvo a podmienky poskytnutia takéhoto poradenstva; poučenie na strane 2 zápisnice „Ak si zvolíte obhajcu máte právo radiť sa ...“ je nesprávne, pretože podozrivý má právo požadovať, aby mu bol obhajca ustanovený podľa § 85 ods. 5 s odkazom na § 34 ods. 3 a § 121 ods. 2 Tr. por., práva na informácie o obvinení v súlade s čl. 6, o práve nevypovedať, o práve na prístup k spisovému materiálu, o práve na informovanie jednej ďalšej osoby (nie len pre prípad vzatia do väzby), o základnej informácii týkajúcej sa všetkých možností podľa vnútroštátneho práva, ako je napadnutie zákonnosti zatknutia, dosiahnutie preskúmania zákonnosti zadržania a požiadanie o predbežné prepustenie.

11.6. Zápisnica neobsahuje ani vyjadrenie, či podozrivý nežiada ustanoviť mu obhajcu. Uvádza sa len to, že obhajcu si nezvolil a pri výsluchu ho nebude mať prítomného, čo však nevylučuje jeho žiadosť o ustanovení obhajcu. Zápisnica neobsahuje riadne a dostatočné poučenie podozrivého a nebol riadne poučený v intenciách požiadaviek § 85 ods. 5 s odkazom na § 34 najmä na ods. 5 a ods. 6 Tr. por. a § 121, § 210 Tr. por. Z doteraz uvedených skutočností vyplýva, že zadržanie podozrivého bolo nezákonné a zásadným spôsobom bolo porušené jeho právo. Následne všetky úkony vykonané s podozrivým alebo v procesnom postavení obvineného boli v zmysle doktríny plodov z otráveného stromu, t. j. z nezákonnosti nemôže vzniknúť zákonnosť nezákonné. Jedná sa najmä o doručenie a osobné prevzatie uznesenia o začatí trestného stíhanie a vznesenia obvinenia, o výsluch obvineného, ktoré boli vykonané jednak v čase, kedy podozrivý bol obmedzený na osobnej slobode. Ak by podozrivý nebol nezákonne obmedzený na osobnej slobode a zadržaný, policajt by nemohol 7. marca 2022 doručiť osobne podozrivému (obvinenému) uznesenie o vznesení obvinenia a vypočúť ho.

11.7. Obžalovaný (v tom čase obvinený) bol vypočutý 7. marca 2022 - zápisnica o výsluchu obvineného, v čase, keď bol obmedzený na osobnej slobode. Bol síce poučený o práve si zvoliť obhajcu, a o tom, že ak nemá prostriedky na zaplatenie obhajcu, tak má právo žiadať, aby mu bol obhajca ustanovený. Avšak zápisnica o výsluchu obvineného zo 7. marca 2022 neobsahuje jeho vyjadrenie o tom, či si obhajcu zvolí alebo žiada, aby mu bol obhajca ustanovený. Za pozoruhodné sa javí aj vyjadrenie obvineného (strana 6 zápisnice), že „Zákonnému poučeniu na predtlačí tejto zápisnice som v plnej miere porozumel a bol som poučený podľa § 34 Trestného zákona o práve nevypovedať“. To znamená, že vyjadrenie „obvineného na strane č. 5, štvrtý odsek zhora a na strane č. 6, tretí odsek zhora zápisnice o tom, že sa nechce zúčastňovať procesných úkonov bolo vopred prichystané „predtlačou“ a nie na základe skutočného vyjadrenia obvineného, a to napriek tomu, že aj to poučenie v znení. „Nevyužívam svoje právo podľa § 213 Tr. por., o ktorom bol poučený a beriem ho na vedomie, avšak nechce sa zúčastňovať procesných úkonov“ je nesprávne a nezákonné, pretože je neúplné a zavádzajúce. Jednak chýba poučenie o tom,

že „Policajt môže povoliť účasť obvineného na vyšetrovacích úkonoch a umožniť mu klásť vypočúvaným svedkom otázky“ a jednak formulácia § 213 Tr. por. neobsahuje formuláciu „...procesných úkonov...“ ale formuláciu „vyšetrovacích úkonov“. Vzhľadom na skutočnosti, že obvinený nemá právne vzdelanie, nemá skončenú ani strednú odbornú školu a jeho najvyššie vzdelanie je základné, práve preto je potrebné, aby poučenie bolo presné, zrozumiteľné a pre obvineného v jednoduchej forme, pričom pojem „procesný úkon“ síce Trestný poriadok používa, ale je to skôr termínom používaným v právnom prostredí a v právnej teórii, než ako v chápaní obvineného (pre neho je príliehavé „vyšetrovanie“, „vyšetrovací úkon“). V tomto smere poukázal aj na čl. 3 ods. 2 Smernice o práve na prístup k informáciám v trestnom konaní. Na základe uvedených neúplných a mylných poučení zo strany orgánov činných v trestnom konaní (chýba poučenie o tom, že „Policajt môže „umožniť mu klásť vypočúvaným svedkom otázky“ a jednak formulácia § 213 Tr. por. neobsahuje formuláciu procesných úkonov uvedenú v zápisnici ale formuláciu „...vyšetrovacích úkonov“ a z dôvodu, že sa nachádzal v CPZ sa nezúčastnil a nemohol sa reálne zúčastniť výsluchu poškodeného a svedka N. A.. Výsluch svedka poškodeného začal o 16:00 hod. a skončil o 16:45 hod. Zo záznamu o prevezení obvineného z CPZ zo Šale do Galanty a odovzdaní osoby na umiestnenie do cely PZ zo 7. marca 2022, sp. zn. ORPZ-GA-OPP3-65/2022-CPZ v OOPZ v Galante vyplýva, že obvinený bol odovzdaný do CPZ v čase o 16:35 hod. Ak k tomu pripočítame cestu zo Šale (viď priloženú Google mapu-navrhujeme vykonať), kde bol zadržaný a obmedzovaný na osobnej slobode, a manipulačný a administratívny čas potrebný na nakladanie s obvineným bol v rozsahu 2x 10 min, tak celkový čas zo Šale do Galanty na OO PZ Galanta je celkom 35 min. Uvedené znamená, že polícia vyrazila s obvineným do Galanty o 16:00 hod, pričom výsluch poškodeného začal tiež o 16:00 hod., navyše obvinený bol v CPZ, následne prevezený do CPZ v Galante, a preto ani nemohol byť prítomný na výsluchu poškodeného, ani na výsluchu svedka N. A., ktorý začal o 16:55 hod. a skončil o 17:27 hod. Uvedené rezultuje do záveru, že obvinený nebol správne a dostatočne podľa zákona poučený, bol nesprávnym a neúplným poučením uvedený do omylu, že môže klásť vypočúvaným svedkom otázky podľa § 213 ods. 1 Tr. por., v čase výsluchu poškodeného a svedka N. A. bol v CPZ v Šali a premiestňovaný do CPZ Galanta, čím zásadným spôsobom bolo porušené jeho právo na obhajobu.

11.8. Z argumentácie uvedenej v predchádzajúcich bodoch vyplýva, že obmedzenie osobnej slobody ako aj zadržanie bolo nezákonné a bezdôvodné. Skutočnosť že vyšetrovateľ na základe tejto nezákonnosti zadržal podozrivého a v tomto právnom režime mu doručoval uznesenie o vznesení obvinenie zo 7. marca 2022 robí tento úkon doručovania za nezákonný pre jeho rozpor so zákonom. Ak by podozrivý nebol nezákonne obmedzený na osobnej slobode a zadržaný, tak by vyšetrovateľ nemohol doručovať uznesenie a podozrivý by nemohol osobne (bol v CPZ) uznesenie o vznesení obvinenia, a ani oznámenie o výsluchu poškodeného a N. A. prevziať. Tento postup rezultuje do záveru, že obvinenému uznesenie o vznesení obvinenia v zmysle § 206 ods. 1, ods. 2 Tr. por. („...uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré ihneď oznámi obvinenému...“ podľa § 66 ods. 1 písm. b) Tr. por. v právnom zmysle nebolo doručené, čím bolo porušené ust. § 2 ods. 1 Tr. por. a § 66 ods. 1 písm. b) Tr. por. v neprospech obvineného. Vykonávali sa úkony bez toho, aby uznesenie o vznesení obvinenia bolo doručené obvinenému, pričom takéto „nedoručenie“ nespôsobil obvinený, ale orgány činné v trestnom konaní, a nejedná sa o odopretie prijatia zásielky podľa § 67 Tr. por. alebo žeby adresát nebol zastihnutý na uvedenej adrese. Pre účely § 66 ods. 1 písm. b) Tr. por., obvinený je osobou, ktorý je podľa § 185 ods. 1 a ods. 2, § 186 ods. 1 Tr. por. oprávnený podať sťažnosť voči uzneseniu o vznesení obvinenia, a navyše týmto nezákonným postupom vyšetrovateľa (nedoručením uznesenia) mu bolo znemožnené uplatnenie jeho obhajobného práva podať opravný prostriedok proti uzneseniu o vznesení obvinenia. Uznesenie o vznesení obvinenia podozrivému nikdy nebolo doručené, a toto uznesenie potom nemohlo nadobudnúť právoplatnosť, ktorá podmieňuje podanie obžaloby v súlade so zákonom. Následne na základe neprávoplatného a neúčinného uznesenia o vznesení obvinenia prokurátor v rozpore s § 2 ods. 1 Tr. por., § 234 ods. 2 a § 237 ods. 1 Tr. por. podal na okresný súd obžalobu, a okresný súd stíhal obžalovaného a vydal napadnutý rozsudok na základe nezákonne podanej obžaloby a vydal rozsudok v rozpore s § 237 ods. 1, § 278 ods. 1 Tr. por. Okresný súd napadnutý rozsudok založil aj na výsluchu poškodeného z prípravného konania zo 7. marca 2022, ktorý výsluch bol na hlavnom pojednávaní 3. mája 2023 podľa § 263 ods. 3 písm. a) Tr. por. prečítaný napriek námietkam obhajoby, že uvedený výsluch nebol vykonaný v súlade s Trestným poriadkom. S touto námietkou obhajoby sa okresný súd v napadnutom rozsudku náležite nevysporiadal. Týmto je napadnutý rozsudok založený na dôkaze, ktorý bol vykonaný nezákonne v rozpore s § 2 ods. 12, ods. 14, ods. 19 Tr. por., pretože výsluch poškodeného zo 7. marca 2022 nebol vykonaný kontradiktórne, a to aj vzhľadom na nezákonné obmedzenie osobnej slobody a zadržanie podozrivého s následkom nedoručenia uznesenia o vznesení obvinenia a nedoručenia oznámenia o vyšetrovacom úkone výsluchu poškodeného. Okresný súd prečítal zápisnicu o výsluchu poškodeného pred tým, ako by bol poškodený vypočutý na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom. Týmto postupom okresný súd

znemožnil obvinenému, aby podrobil kritike výpoveď poškodeného zo 7. marca 2022 aspoň na hlavnom pojednávaní. Je obchádzaním zákona, ak okresný súd najprv prečíta výpoveď svedka z prípravného zákona, potom následne tohto svedka predvolá na hlavné pojednávanie a vypočuje. Tento záver vyplýva z dikcie § 263 ods. 1 Tr. por., kde sa uvádza, že namiesto výsluchu svedka na hlavnom pojednávaní možno čítať zápisnicu o jeho výpovedi. Ustanovenie § 263 ods. 3 písm. a) Tr. por. nadväzuje na § 263 ods. 1 Tr. por. a predpokladá prečítanie zápisnice o výpovedi svedka (namiesto jeho výsluchu) a to len za podmienky, ak výsluch takéhoto svedka bol vykonaný spôsobom zodpovedajúcim Tr. por.

11.9. Hodnotenie dôkazov na základe vnútorného presvedčenia nie je bezbrehé, ale podlieha zákonitostiam logiky a spravodlivosti. Okrem uvedeného, ak na základe vykonaných dôkazov ostanú dôvodné pochybnosti o priebehu skutku resp. či tento skutok vykonal obžalovaný, okresný súd je povinný obžalovaného spod obžaloby oslobodiť. Okresný súd nesprávne a v rozpore s logikou vyhodnocuje výpoveď poškodeného, ktorý dôkaz je jediným priamym dôkazom a ostatné dôkazy vo vzťahu k jadrú skutku („vyhrážal sa nožom“) sú len nepriame dôkazy a tie tiež len pochádzajú od poškodeného. Pre posúdenie vierohodnosti výpovede svedka sú podstatné okolnosti, ktoré sa skrývajú v podstatných detailoch, ktoré sú spojené s určitým intenzívnym emočným prežívaním. Tento princíp je známi odvolaciemu súdu z jeho činnosti. Uvedené znamená, že poškodený si zapamätá také okolnosti deja, ktoré sú v čase a v priestore úzko spojené s jeho intenzívnym emočným prežívaním, a to aj také okolnosti, ktoré sú v čase a v priestore blízke nejakej negatívnej alebo pozitívnej emócií, a tieto si pamätá aj po uplynutí dlhšieho času. Ak si poškodený tieto podstatné detaily nepamätá, alebo o nich vypovedá rôzne, znamená to, že neexistovalo intenzívne emočné prežívanie udalostí, tieto potom vypovedajúci poškodený nevie opakovane rovnako reprodukovať, pretože ich nevnímal svojimi zmyslami a dotvára si udalosti svojou fantáziou. Bez pochyby, aj vo všeobecnej rovine, vyhrážky nožom proti zdraviu alebo životu osoby je vždy spojené s intenzívnym emočným prežívaním ohrozenej osoby. Ak odhliadneme od nezákonného vykonania dôkazu prečítaním výpovede poškodeného na hlavnom pojednávaní a jeho následného osobného výsluchu pred okresným súdom na hlavnom pojednávaní, tak je úplne jasné, že jeho výpoveď je rozporuplná a nelogická. Uvedené rozpory sa v čase a priestore priamo dotýkajú a stoja tesne v čase a priestore pri konaní údajnej vyhrážky nožom, čím sa viažu na intenzívne emočné prežívanie ohrozenej osoby. Ak však existujú rozpory v podstatných momentoch v čase a priestore blízkyh ku konaniu vyhrážky nožom, tak poškodený fabuluje a nehovorí pravdu. Sám poškodený v prípravnom konaní 7. marca 2022 (na strane 9) uvádza, že „On mi podával 50 eur, Ja som ich nezobral, ale otočil som sa pre bugsu, aby som mu vydal 20 eur“. K tejto istej okolnosti poškodený 11. októbra 2023 rozdielne oproti jeho skoršej výpovedi uvádza, že „nastúpil, no iba ukázal v peňaženke, že peniaze má..“. 11.10. Poškodený 7. marca 2022 (na strane 9) uvádza, že „...mal tiky, také feťacke tiky ...“. K tejto istej okolnosti poškodený vypovedal 11. októbra 2023 rozdielne oproti jeho skoršej výpovedi uvádza, že „...keď nastúpili správal sa normálne...“. Poškodený na hlavnom pojednávaní 11. októbra 2023 uvádza „na pumpe som kolegovi povedal, že mal nožík a nechce vystúpiť...“ K tejto istej okolnosti svedok N. A. 12. októbra 2022 rozdielne od výpovede poškodeného uvádza, že „...s poškodeným (J.) sme sa o skutku nijako vážnejšie nerozprávali, nepovedal mi, prečo utiekol... Nočná my skončila o siedmej ráno, až vtedy som sa dozvedel o noži od dispečerky... ja som k nemu (k poškodenému a k autu - pozn.) podišiel a videl som ako vychádza z auta on a obžalovaný..... u obžalovaného na pumpe som nevidel žiadny nôž.... no takúto vec som ešte nepočul od kolegov...“. Poškodený 7. marca 2022 (na strane 10) uvádza, že „...on (obžalovaný - pozn.) volal niekomu, ale sa nedovolal... zavolať na číslo XXXX XXX XXX. To zodvihla žena a povedala mu, že chalan má, ide ťa čakať na géčku...“ Poškodený 11. októbra 2023 rozdielne uvádza, že „...obžalovaný telefonoval, nepočul som čo vraví druhá strana..“. Poškodený 7. marca 2022 (na strane 10) uvádza, že „...napísal som dispečerke, že mám problémy. Napísal som niečo, že pomoc, nechce vystúpiť...“. Poškodený 7. marca 2022 (na strane 9) uvádza, že „...cestou som premýšľal, že keď vystúpi tak ja utečiem ...“. K tejto istej okolnosti svedok poškodený 11. októbra 2023 uvádza, že „...keby vystúpil tak utečiem...“.

11.11. Poškodený tak vypovedá o samotnom jadre skutku (vyhrážka nožom) a k nemu v čase a v priestore blízkyh udalostí absolútne rozporuplne, miestami popierajúc vlastné tvrdenia. Jeho tvrdenia nie sú objektivizované a potvrdzované výpoveďami ostatných svedkov. Raz tvrdí, že obžalovaný mal feťacke tiky, potom, že bol normálny. Jeho postoj je nelogický a vo väčšine prípadov, veci, ktoré nemajú logiku, sú nepravdivé. Poškodený viackrát vypovedal, že keď zastaví a obžalovaný vystúpi, tak on utečie. Na hlavnom pojednávaní 11. októbra 2023 poškodený uviedol, že „keď došli na pumpu neviem kde mal nôž ... len som gombíkom vypol auto a utekal von...“. V ďalšej časti výpovede „Keď sme stáli na iných miestach tak som nevybehol, nechcel som tam nechať auto...“, čo poukazuje na skutočnosti že poškodený nebol v stave, ktorý by poukazoval na jeho strach z dôvodu, že by sa mu niekto mal vyhrážať ublížením na zdraví alebo na živote ako to tvrdí, pretože v opačnom prípade, tak ako vybehol (utiekol)

z auta na pumpe, mohol kedykoľvek počas cesty utiecť, kedy zastavili (napr. v Seredi pri autobusovej zastávke sa obžalovaný rozprával s nejakou ženou) alebo vtedy, keď zastavili v Seredi na hrádzi pri dome svedkyne Q. B..

11.12. Okresný súd v napadnutom rozsudku tvrdí, že poškodený vypovedá o skutku konzistentne prakticky už od podania trestného oznámenia, s čím obhajca nesúhlasí. Nie je možné prisvedčiť ani prípadnej argumentácii, že postupom času si nemusí poškodený pamätať všetko podrobne, vzhľadom na to, že prežitá situácia by musela byť silným emočným zážitkom. Obhajca bol toho názoru, že práve poškodený, ktorý si vymýšľa a nehovorí pravdu, si nepamätá prežité udalosti a detaily, pretože ich nevnímal svojimi zmyslami. Poškodený menil svoje výpovede. Z uvedeného vyplýva, že okresný súd sa oprel aj o trestné oznámenie ako o dôkaz, ktorý však vykonaný nebol a trestné oznámenie nie je dôkazom v zmysle Trestného poriadku.

11.13. Okresný súd ďalej argumentoval tým, že nezistil žiaden dôvod, prečo by mal poškodený krivo obviňovať obžalovaného. S uvedeným nesúhlasí, keďže z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný údajne nezaplatil poškodenému za odvoz taxíkom, ktorú sumu musel preto poškodený zaplatiť zo svojho vrecka pre zamestnávateľa. V tú noc mal prvú službu po nástupe do zamestnania taxikára, t. j. bol začiatočník. Zamestnávateľ mal smernicu podľa ktorej sa cesta mimo mesta mala hradiť vopred, a ak to taxikárovi pasažier nevyplatil, tak cestu musel taxikár zaplatiť zo svojich peňazí. To vyplýva z výpovede poškodeného ako aj z výpovedí svedkyne E. F. a svedka N. A.. Je otáznava aj skutočnosť, že prečo si poškodený neuplatnil v trestnom konaní svoju škodu, ktorá mala spočívať v nevyplatení cesty taxíkom. Ďalší motív krivo obviňovať obžalovaného vyplýva z výpovede poškodeného, že pochopil za akým účelom ide do Serede obžalovaný, a chcel po ňom obstaranie zakázanej látky, avšak obžalovaný toto odmietol. Motívom krivo obviňovať obžalovaného môže byť aj pomsta za vyššie uvedené konania.

11.14. Ďalej poukázal aj na to, že podľa internetového výpisu zo systému taxislužby (na č. I. 39 spisu) vyplýva, že jazda poškodeného s obžalovaným začala 7. marca 2022 o 1:51 hod. a skončila 7. marca 2022 o 2:56 hod. Zo spisu vyplýva, že trestné oznámenie (v trestnom oznámení je písané 2021) bolo podané 7. marca 2022 od 3.40 hod. do 4:00 hod. Obhajca sa pýta, že kde bol poškodený počas 40-tich minút? Prečo nezavolať rovno z pumpy G&G na políciu, aby polícia prišla na miesto činu zaistiť dôkazy a vyšetriť veci? Mohli obžalovaného v meste ihneď nájsť a prichytiť s nožom u seba. Samozrejme len vtedy, ak to bola pravda, čo tvrdí poškodený. Alebo poškodený potreboval čas na vymyslenie nejakého príbehu, ktorý zapadá do čiastočného deja a jeho motívu? Pravdepodobne áno. Obhajca bol toho názoru, že skutok si vymyslel poškodený.

11.15. Obžalovaný nemenil svoju výpoveď pričom však je pochopiteľné, že obžalovaný o otázke zakázanej látky vypovedať obširným spôsobom otáľal aj vzhľadom na možný postih, za ktorým cieľom išiel do Serede. Ale toto neznamená, že poškodený nemal záujem o zakázanú látku, a že obžalovaný nehovorí pravdu. Navyše obžalovaný k výpovedi poškodeného uviedol, že boli dohodnutí, že mu za odvoz zaplatí na konci, no pohádali sa, pretože poškodený od neho chcel drogy a on (obžalovaný) nie je diler, a že žiadny nôž na neho nevytiahol, keby sa bál, mohol utiecť keď vystúpil.

11.16. Obhajca tiež nesúhlasí, že verziu poškodeného potvrdila aj svedkyňa E. F. ako aj svedok N. A.. Svedkyňa E. F. o jadre skutku „vyhrážal sa nožom“ nepotvrdila nič. Jej výpoveď bola odvodená od informácií, ktoré jej boli poskytnuté poškodeným. Nepamätala si, že či jej písal niečo poškodený a ak áno, čo to bolo. Nelogické je tvrdenie okresného súdu, že poškodený žiadal svedkyňu E. F. o pomoc v zmysle vyhrážky nožom, keď jej písal, „pomoc, nechce vystúpiť“. V takejto SMS - ke obhajca nevidí žiadnu žiadosť o pomoc, ktorá by odzrkadľovala strach poškodeného o svoje zdravie alebo život. Áno, obžalovaný uviedol, že nechcel vystúpiť, keď ho poškodený chcel vyhodiť z taxíka a nechať ho v noci v Seredi vystúpiť z dôvodu nezaplatenia alebo z dôvodu odmietnutia obstarania zakázanej látky. Práve naopak, poškodený si viac cenil taxík, ktorý ani nie je v jeho vlastníctve, a je majetkom taxislužby, ako svoje zdravie alebo život. Z výpovede poškodeného na hlavnom pojednávaní 11. októbra 2023, kde na otázku obhajoby uviedol, že „... keď sme stáli na iných miestach tak som nevybehol, nechcel som tam nechať auto...“, a ešte doplnil, čo nie je zaprotokolované v zápisnici o hlavnom pojednávaní, ale vyplýva to zo zvukového záznamu, že poškodený nevybehol ani preto, lebo tam mal peňaženku s peniazmi. Ak si niekto viac cení peniaze a cudzie auto, tak takéto konanie nekorešponduje so stavom, že mal byť ohrozovaný na zdraví alebo na živote. Jeho konanie by malo odzrkadľovať strach o svoje zdravie alebo život, ak hovorí pravdu. Poškodený ani neútočil ani neutiekol. Nelogické správanie.

11.17. Úvahy okresného súdu o tom, že by reakcia poškodeného podaním trestného oznámenia a krivého obvinenia obžalovaného bola značne excesívna a neprimeraná reakcia na nezaplatenie za taxislužbu nie je ničím dôkazne podložená a jedná sa o dopĺňanie dôkaznej situácie okresným súdom spôsobom, že „súd si to myslí“. Okresný súd nemôže dotvárať dôkazný stav svojimi úvahami

a špekuláciou. Charakter poškodeného nebol nijako odborne psychologicky vyšetrený. To isté platí aj o úvahe okresného súdu o tom, že by poškodený (ako jedinec, ktorý má patriť podľa okresného súdu do skupiny „dobrych ľudí“) žiadal, pýtal drogy od neznámeho obžalovaného, a že by sa jednalo o neprimerané správanie poškodeného. Uvedené nemá oporu v dokazovaní.

11.18. Okresný súd neuveril výpovediam svedkov G. A. a O. P. z dôvodov, že sú spolu vo výkone trestu s obžalovaným, kde údajne majú dostatok priestoru a času na dohovorenie si výpovede. Uvedené tvrdenie je nepodložené. Okresný súd prekrúca vyjadrenia týchto svedkov. Z ich výpovedí na hlavnom pojednávaní 30. augusta 2023 nevyplýva, že sú počas tohto trestného konania spolu vo výkone trestu a ani to, že si dohodli obsah svojich výpovedí. Opäť ide o špekuláciu okresného súdu.

11.19. Svedok G. A. 30. augusta 2023 uviedol len toľko, že sa poznajú z vonku a v ÚVTOS sa párkrát stretli. Neuvádzal, že kedy sa stretli, a či toto bolo počas tohto konania, alebo inokedy, potom nie je jasné, že čo znamená to, že sa stretli (stretli sa na chodbe, alebo sa videli, čo považuje za stretnutie, keď išli na obed v celej skupine spolu s príslušníkmi ZVJS, alebo stretli sa na cele). Tento výslovne vylúčil, že by sa s niekým rozprával o skutku, a už vôbec nie s obžalovaným. Zo zvukového záznamu z hlavného pojednávania z 30. augusta 2023 je jasné, že svedok G. A. nevedel, že v akej veci je predvolávaný ako svedok na okresný súd. Z uvedeného dôvodu s výslovným súhlasom okresného súdu obhajoba prečítala svedkovi znenie obžalobného skutku. Až po tejto informácii sa svedok „chytí“ a spomenul si na predmetný deň, a aj to len z dôvodu, že v ten deň mal nastúpiť do výkonu trestu, čo je dostatočné emočné prežívanie na to, aby si takýto deň, resp. noc zapamätal vrátane toho, že kedy, kde a s kým sa stretol. Navyše svedok bol riadne poučený a pod hrozbou trestnosti krivej výpovede zložil prísahu. Nie je tu žiadny dôvod pochybovať o tom, že nehovoril pravdu. Potvrdil, že v uvedený deň, kedy mal nástup na výkon trestu sa v noci stretol s obžalovaným pri dome svedkyne Q. B. na hrádzi v Seredi pri kolkárni, kde ho videl stáť niekoľko minút mimo taxíka. Poškodený napriek tomu neutiekol, prípadne nezamkol auto. Nelogické správanie sa poškodeného.

11.20. O. P. 30. augusta 2023 uviedol len toľko, že sa vonku stretávali a v ÚVTOS sa párkrát stretli. Neuvádzal, že kedy sa stretli, že čo znamená to, že sa stretli (stretli sa na chodbe, videli sa keď išli na obed v celej skupine spolu s príslušníkmi ZVJS, alebo sa len inak videli, alebo stretli na cele?). Svedok o skutku nevie nič. Zo zvukového záznamu je jasné, že svedok nevedel, že v akej veci je predvolávaný ako svedok na okresný súd. Z uvedeného dôvodu s výslovným súhlasom okresného súdu obhajoba prečítala svedkovi znenie obžalobného skutku. Až po tejto informácii sa svedok „chytí“ a spomenul si na predmetný deň, a aj to len z dôvodu, že v ten deň sa pohádal s priateľkou a o dva týždne mal mať meniny, čo je dostatočné emočné prežívanie na to, aby si takýto deň, resp. noc zapamätal vrátane toho, že kedy, kde a s kým sa stretol. Nie je tu žiadny dôvod pochybovať o tom, že svedok nehovoril pravdu. Potvrdil, že v uvedený deň sa v noci stretol s obžalovaným pri dome svedkyne Q. B. na hrádzi v Seredi pri kolkárni, kde obžalovaného videl vystupovať z taxíka a potom stáť niekoľko minút od taxíka na dva tri metre. Svedok bol riadne poučený a pod hrozbou trestnosti krivej výpovede vypovedal a pred tým zložil prísahu.

11.21. Okresný súd síce uviedol, že uveril výpovedi svedkyne Q. B., ktorá vedela dátum určiť iba približne, asi preto, že vykonáva trest odňatia slobody v inom ústave. K tomu obhajca uviedol, že okresný súd si vymýšľa, dotvára dôkazný podklad svojimi úvahami („asi preto, že vykonáva trest odňatia slobody v inom ústave“). Podľa okresného súdu negovala prítomnosť svedka O. P. u nich doma, aj M. O., ktorého mal spomínať O. P.. Pre tento rozpor okresný súd neuveril svedkom G. A. a O. P.. Je potrebné uviesť, že u Q. B. na dvore sú dva domy, z toho jeden rozostavaný, nevedno v akom stave rozostavanosti. Táto uvádza, že u nej doma predtým nebol M. O. ani iný. Avšak svedok G. P. neuvádzal, že bol v tom čase v dome u Q. B.. Uviedol, že bol na dome u M. O. a že je to taká zrúcanina, čo zodpovedá výpovedi Q. B., že tam na dvore majú dva domy, a jeden je rozostavaný. Je potom logické, že aj Q. B. hovorí pravdu, že u nej nikto nebol. Okrem obžalovaného aj O. P. hovorí pravdu, keď tvrdí, že bol na dome u M. O. na zrúcanine (rozostavaný dom). B. navyše neuvádzala, že v akom stave je rozostavaný. Nie je vo výpovediach svedkyne Q. B. a svedka G. P. žiadny rozpor. Výpoveď svedkyne Q. B. potvrdil aj poškodený, že sa zastavili pri nejakom rozpadnutom dome v L., kde nejaká žena vyšla von a povedala že nie je doma. Svedkyňa Q. B., ktorej tak isto bolo potrebné prečítať obžalobný skutok, ktorá však nemala emočne prežité nič výnimočné v tú noc, a nebolo u nej emočne k čomu viazať deň skutku, potvrdila, že u nej bol obžalovaný niekedy v zime vo februári alebo v marci, kedy obžalovaný zvonil na dome na F. I. K. L. a otvorila dvere a obžalovaný stál pred dvermi.

11.22. K výpovediam svedkov N. A. a E. F., tak títo na vlastné oči, čo sa týka skutku, nič nevideli. Ich výpovede sú len nepriame dôkazy, jej informácie boli z druhej ruky. Svedok N. A. tiež nebol priamym svedkom skutku. Navyše poškodený mu vôbec nepovedal, že ho mal obžalovaný ohrozovať a vydierať nožom. Túto skutočnosť sa mal údajne dozvedieť až na druhý deň, a to od nepriameho

svedka E. F., ktorej svoju verziu povedal poškodený. V dôkaznej situácii existuje celá široká škála rozporov, spôsobujúcich možnosť viacerých verzií priebehu skutku, čo však je v rozpore so zásadou o zistení skutku bez dôvodných pochybností. Poukázal na uznesenia Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 2To/67/2006 podľa ktorého, o nepriame dôkazy môže súd opierať výrok o vine len za predpokladu, že tieto vytvárajú vo svojom súhrne logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu nepriamych dôkazov (nestačí preto jeden nepriamy dôkaz) vzájomne sa dopĺňajúcich a na seba nadväzujúcich, ktoré vo svojom celku zhodne a spoľahlivo dokazujú skutočnosť alebo skutočnosti, ktoré sú v takom príčinnom vzťahu k dokazovanej skutočnosti, že z nich je možné len jediný záver a súčasne vylúčiť možnosť akéhokoľvek iného záveru. Taktiež poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26. februára 2010, sp. zn. 2Toš/4/2009. Z vykonaných výsluchov svedkov vyplývajú minimálne 3 verzie priebehu skutku. Na základe uvedeného potom nie je možné prijať záver o vine obžalovaného.

11.23. K tvrdeniu okresného súdu o tom, že je možné, že obžalovaný u svedkyne Q. B. na krátky čas vystúpil z taxíka a poškodený si to kvôli šoku nestihol uvedomiť a reagovať, pretože podľa názoru okresného súdu malo ísť o krátky čas. Uvedené tvrdenie nemá oporu v ostatnom dokazovaní ani vo výsluchu svedkyne Q. B.. Vystúpiť z taxíka, podísť k rodinnému domu, zazvoniť, počkať kým svedkyňa Q. B. príde z domu k bráne (ak nespala, čo však nevieme), odomkne a porozpráva sa s obžalovaným, trvá minimálne 2-3 minúty, a to v tom najlepšom prípade, ak nie viac. Takýto čas je dostatočne dlhý, aby poškodený, ak chcel, by ušiel. Svedkyňa Q. B. potvrdila, že obžalovaný stál pred bránou, teda vystúpil z taxíka, a potom počula, že odchádza auto a v ruke obžalovaného nevidela nič (žiadny nôž). Konanie z hrozby má podľa názoru okresného súdu preukazovať to, že poškodený vozil obžalovaného vyše hodinu bez zaplatenia.

11.24. Okresný súd ako dôkaz vykonal zápisnicu o vydaní veci zo 7. marca 2022. Obhajca namietal, že uvedená zápisnica nebola obstaraná v súlade s Trestným poriadkom, že obsah zápisnice nezodpovedá priebehu konania Q. I. a zasahujúceho policajta. Poukázal na skutočnosť, ktorá je zrejماً najmä z originálu zápisnice a nie z jej odpisu, že zápisnica je v rozpore s § 58 ods. 1 písm. d) Tr. por., neodzrkadľuje skutočný priebeh úkonu, z ktorého je zrejماً i zachovanie zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie úkonu. Dôvody uvádzal tak obhajca ako aj obžalovaný ústne ako aj v písomnej podobe. Z originálu zápisnice o vydaní veci vyplýva, že bola vyhotovená z vopred pripravenej predtlačky. Vyjadrenie osoby vydávajúcej vec je zapísané v mužskom rode, pričom je zrejماً, že vec mala údajne vydať Q. I.. Okrem toho meno vydávajúcej osoby Q. I. je dopísané rukou osoby, ktorá zápisnicu spisovala, čo je jasné z jednoduchého porovnania písma či podpisu C. I. alebo aj ostatných rukou písaných textov v tejto zápisnici. Jediné čo je autentické v zápisnici, je podpis Q. I., a podľa obhajoby žene o veku 70 rokov bola táto zápisnica podstrčená na podpis, ktorá nechápala význam a obsah zápisnice. Uvedené znamená, že uvedená zápisnica nezodpovedá priebehu vydania veci a vyjadreniu Q. I. a je v rozpore s § 58 ods. 1 písm. c) Tr. por. Obžalovaný namietal, že podľa vyjadrenia Q. I. a jeho brata C. I. nešlo o žiadne dobrovoľné vydanie veci, ako sa to uvádza v zápisnici, ale o násilné vniknutie do bytu Q. I. a prehľadávanie bytu policajtmi bez jej výslovného súhlasu. Z uvedeného dôvodu obhajoba navrhovala vypočuť jednak ku skutku Q. I. a C. I. a jednak k otázkam postupu pri vydaní veci. Okresný súd si dôkazne a argumentačne protirečí, keď na jednej strane vykonal zápisnicu o vydaní veci, a na druhej strane (na strane č. 8 napadnutého rozsudku) uvádza, že trest prepadnutia veci-nožika neuložil, pretože nebolo jednoznačne preukázané, že vydaný nožík bol práve ten, ktorým skutok bol spáchaný. Ak počas hlavných pojednávaní sa neustála identita noža, tak okresný súd nemal žiadny dôvod sa oprieť v rozsudku o zápisnicu o vydaní veci, a to napriek tomu, že táto zápisnica bola napriek námietke obhajoby pred okresným súdom vykonaná. V súvislosti s tu uvedeným je nepochopiteľné napriek zjavným podstatným procesným vadám zápisnice, prečo okresný súd nevykonal výsluch svedkov N., M., I., Q. I., C. I., T. a J.. Okresný súd k spôsobu vydania nožika uviedol stroho len toľko, že priebeh predmetného úkonu je dostatočne zachytený v zápisnici a je nepodstatný pre rozhodnutie o tomto skutku. Ak však je podľa názoru okresného súdu nepodstatná zápisnica pre priebeh skutku, tak z akého dôvodu sa okresný súd oprel o zápisnicu ako o dôkaz v napadnutom rozsudku. Je potom nepochopiteľné, že prečo okresný súd napriek jasným vadám postupu a zápisnice o vydaní veci túto listinu vykonal.

11.25. Okresný súd nedostatočne odôvodnil, prečo nevykonal výsluch svedkov N., M., I., Q. I., C. I., T. a J.. Odôvodnenie je nepresvedčivé, nedostatočné, čo činí napadnutý rozsudok nespravodlivým a nezákonným. Nezákonné získané dôkazy nemôžu zostať súčasťou spisu. I keby čo len jeden nezákonný dôkaz (nezákonné získaný alebo nezákonne vykonaný) bol súčasťou hodnotenia rozhodujúceho pre výrok rozhodnutia, je toto rozhodnutie nezákonné (rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Tdo 43/2011).

11.26. K výroku o treste obhajca namietal, že ako dôvod zvýšenia na 8 rokov odňatia slobody okresný súd uviedol aj postoj obžalovaného ku skutku. Obhajca poukázal na nezákonnosť takéhoto postupu a rozhodnutia, keď okresný súd trestá obžalovaného za výkon jeho práva na obhajobu, teda že obžalovaný

má právo nepriznať sa a vinu popierať. Prieči sa tomu aj § 121 ods. 1 Tr. por. (k priznaniu nesmie byť obvinený nijakým nezákonným spôsobom donucovaný). Okresný súd nezdôvodnil dostatočne a presvedčivo ani to, že z rozpätia 7 až 10 rokov prečo práve 8 rokov vymeral ako trest odňatia slobody. Prečo nie 7 rokov a 6 mesiacov, alebo nie 8 rokov a 4 mesiace a pod. Trest musí byť súladný s ust. § 34 ods. 4 Tr. zák. Okresný súd v napadnutom rozsudku neuviedol v čom vidí následok činu v smere jeho intenzity, neuviedol ani pohnútku obžalovaného, ani jeho pomery. Tieto vady napadnutého rozsudku ho činia nezákonným a nespravodlivým. Okresný súd poukázal aj na skoršie odsúdenia obžalovaného, avšak tieto rozsudky resp. spisy nepripojil a nevykonal. Obhajca bol toho názoru, že je nesprávne, ak okresný súd vyhlasuje a prijíma rozhodnutie s aktuálne žalovaným skutkom a skoršími odsúdeniami okresného súdu podľa spisovej značky a na základe odpisu z registra trestov bez znalosti a pripojenia spisu. Bez znalosti spisu, resp. len z paragrafového označenia skoršieho trestného činu spisu pochádzajúceho z registra trestov nie je možné vyvodiť záver, že obžalovaný bol skoršie odsúdený za zločin, pretože aj pozitívny záver okresného súdu o tom, že podľa paragrafovaného označenia trestného činu bol obžalovaný odsúdený, musí mať oporu vo vykonanom dokazovaní. Aj v registri trestov mohlo dôjsť k chybe alebo k preklepu, ako aj na príslušnom okresnom súde mohlo dôjsť k preklepu. Upriamil pozornosť aj na judikát R 55/2013, v zmysle ktorého, ak z okolností prejednávaneho prípadu a z predchádzajúcich odsúdení obžalovaného vyplýva potreba uloženia sprísňujúceho trestu, je okresný súd povinný na hlavnom pojednávaní vykonať dokazovanie prečítaním podstatného obsahu spisov o predchádzajúcich odsúdeniach, aby aj pozitívny záver súdu o tom, že sprísňujúci trest malo oporu vo vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní a nevychádzal len zo všeobecných odborných znalostí a úvah okresného súdu.

12. Obžalovaný vlastnoručným písomným podaním doručeným okresnému súdu 26. marca 2024 odôvodnil odvolanie nasledovne (zostručnene).

12.1. Obžalovaný namietal, že okresný súd ho uznal vinným na základe výpovede poškodeného, pričom jeho výpoveď z prípravného konania je v rozpore s výpoveďou z hlavného pojednávania. Čo sa týka rozporov obžalovaný v podstate poukazoval na tie isté rozpory, ktoré už v odôvodnení uviedol obhajca.

12.2. Ďalej obžalovaný namietal, že z prečítanej výpovede poškodeného vyplynulo, že sa jednalo typovo o poľovnícky nôž a že rúčku nevidel. Okresný súd sám neuložil trest prepadnutia veci – nožička, pretože nebolo preukázané, že na skutok mal byť použitý práve zaistený nôž. Poškodený nevedel opísať nôž, pretože tam žiadny nebol. Polícia mala zaistiť všetky nože v domácnosti a urobiť rekogníciu. Uspokojiť sa tak s nožikom, ktorý vydala 72 ročná babka a nakoniec sa nejednalo o nôž, ktorý bol vrátený, vylučuje jeho zodpovednosť za použitie zbrane.

12.3. Obžalovaný ďalej uviedol, že poškodený klamal, keď vypovedal, že nevystúpil ani raz z auta, čo potvrdila Q. B., poškodený teda mal priestor ujstť.

12.4. Obžalovaný tiež namietal právnu kvalifikáciu skutku s tým, že neboli splnené všetky zákonné znaky trestného činu vydierania a už vôbec nie závažnejším spôsobom konania, so zbraňou. Jednotlivé výpovede svedkov N. A. a E. F. nepotvrdzujú, že sa stal trestný čin vydierania.

12.5. Obžalovaný žiadal o predvolanie svedka L. A., ktorý bol prítomný na čerpacej stanici v Šali, počul ako sa rozprávali s N. A. a vie potvrdiť, že N. A. kázal poškodenému volať políciu.

12.6. Ďalej obžalovaný namietal, že došlo k nezákonnému obmedzeniu jeho osobnej slobody, tiež k nezákonnému získaniu dôkazov, preto aj obžaloba bola podaná nezákonne a žiadal krajský súd aby odstránil procesné chyby konania, lebo má právo na spravodlivý proces. To, že bol viackrát súdne trestaný nemožno považovať za predpoklad, že trestný čin skutočne spáchal.

12.7. S poukazom na vyššie uvedené obžalovaný v konečnom návrhu žiadal, aby ho krajský súd spod obžaloby oslobodil z dôvodu, že neboli preukázané hlavné znaky trestného činu vydierania podľa § 189 Trestného zákona.

12.8. Prokurátor sa k písomne odôvodnenému odvolaniu obžalovaného nevyjadril.

13. Spisový materiál bol Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) riadne predložený na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného 31. januára 2024.

14. Za účelom prejednávania odvolania obžalovaného nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 12. marca 2024, ktorý bol pre neprítomnosť obhajcu obžalovaného odročený na 9. apríla 2024, ktorého termínu sa zúčastnila prokurátorka krajskej prokuratúry, obžalovaný a jeho obhajca. Verejné zasadnutie sa konalo v neprítomnosti poškodeného, ktorý bol o jeho konaní len upovedomený a nedostavil sa.

14.1. Dokazovanie krajský súd doplnil podľa § 326 ods. 5 Tr. por. v spojení s § 269 Tr. por. tak, že oboznámil čítaním rozhodnutia Okresného súdu Galanta pod sp. zn. 3T/136/2014 a sp. zn. 2T/161/2016, aktualizované správy a relácie na obžalovaného - odpis RT, lustrácia v registri obyvateľov, v databáze súdov SR. Pokiaľ ide o dôkaz navrhnutý obžalovaným v podobe výsluchu svedka L. A. krajský súd odmietol ako nadbytočný.

14.2. V rámci konečných návrhov prokurátorka navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť v zmysle § 319 Tr. por. ako nedôvodné.

14.3. Obhajca v konečnom návrhu upriamil pozornosť senátu na skutočnosť, že v konaní je jeden priamy dôkaz - výpoveď poškodeného, všetky ostatné dôkazy sú odvodené. Ak by to parafrázoval, ak by poškodený uviedol, že videl modrého lietajúceho slona, tak by mu okresný súd takisto uveril. Boli vypočutí traja svedkovia v prospech obhajoby, konkrétne Q. B., G. A. a O. P., ktorí uviedli, že obžalovaný opustil priestor motorového vozidla poškodeného a poškodený keby bol v ohrození života alebo že by sa bál údajnej hrozby zo strany obžalovaného, tak určite by opustil priestor spolu s vozidlom, na čo okresný súd uviedol, že z jeho pohľadu bolo dôležité, aby poškodený nestratil peňaženku, či auto, v tomto smere vyhodnotenie dôkazov zo strany okresného súdu bolo absolútne nelogické, nebolo to ani odôvodnené, prečo si myslí, že G. A. a O. P. sa mali dohodnúť s obžalovaným na výpovedi. Okresný súd sa s námietkami obhajoby vysporiadal, to nie je možné, to nemohol vedieť okresný súd, tieto nepriame dôkazy, ktoré nahrubo načrtol, nedávajú ucelený systém dôkazov, ktoré nie sú narušené, naopak sú tam trhliny, ktoré pripúšťajú aj iný priebeh skutku, je nelogické, ak je niekto ohrozovaný a má možnosť ujsť, väčšinou veci, ktoré sú nelogické, sú aj nepravdivé. Čo sa týka záverečného návrhu, pridrižiava sa toho znenia, ktoré uviedol vo svojom odôvodnení, obžalovaný má resty, ale to neznamená, že tento skutok prebiehal tak, ako je uvedené v napadnutom rozsudku, preto ho navrhol spod obžaloby oslobodiť.

14.4. Obžalovaný v konečnom návrhu uviedol, že podľa jeho názoru v napadnutom rozsudku absentujú priame dôkazy a hlavne znaky vydierania so zbraňou. V prvom rade nebol žiadny nôž identifikovaný a nehovoriac o tom, že nôž, ktorý orgány činné v trestnom konaní zaistili, zaistili nezákonne, ako to namietal jeho obhajca. Poukázal na to, že ďalších 5 ľudí v tomto konaní žiadny nôž ani žiadnu zbraň nevideli a má dojem, že okresný súd ho odsúdil za to, že je buď Róm alebo na základe minulosti, okresný súd ho odsúdil iba na základe toho, čo uvádzal poškodený a nebral do úvahy žiadne iné výpovede. V druhom rade poškodený mal dostatok času na to, aby opustil vozidlo alebo na ňom ušiel, pokiaľ on viackrát opustil vozidlo. V prípade ak by mu hrozilo nebezpečenstvo ohrozujúce život, tak z logického hľadiska by poškodený opustil vozidlo, ušiel by alebo by mal dostatok času zavolať políciu, vystúpil aj v Sereďi u kamarátky Q. B., ktorá to aj potvrdila, mal veľa možností, namiesto toho čakala vo vozidle 5 až 7 minút. Poukázal na to, že nedošlo k žiadnemu vydieraniu a z toho titulu, že poškodený na čerpacej stanici nepovedal kolegovi z taxislужby, že malo dôjsť k vydieraniu s nožom, dokonca ani nezavolať políciu, ani keď mu to jeho kolega kázal, ako povedal na výsluchu. Poukázal na výpoveď svedka N. A., ktorá je v rozpore s výpoveďou poškodeného o tom, čo mu povedal alebo nepovedal na mieste. Políciu zavolať za hodinu alebo za hodinu a pol ako to bolo nadiktované, v tomto prípade sa dá vydedukovať, že nedošlo k žiadnemu vydieraniu. Túto situáciu na čerpacej stanici môže potvrdiť aj svedok L. A., ktorého navrhol vypočuť aj v odvolaní. Svedkyňou Q. B. bolo potvrdené, že bol pri vstupnej bráne ich domu, t. j. že bol mimo vozidla. Samotná SMS-ka nevyjadruje, že došlo k vydieraniu, ale to, že poškodenému nechcel zaplatiť. Aj keď sám poškodený vo svojich výpovediach vypovedal raz tak, že mu mal ukazovať 50 euróvú bankovku, v druhom, že mu mal ukazovať len peňaženku, rozpory vo výpovediach uviedol v odvolaní. Prišlo k hádke za nezaplatenie taxíka, ale to sa snažil vyriešiť, že mu to požičia L. A., ktorý ho čakal na pumpe, škodu, ktorá tam vznikla, je ochotný zaplatiť, za to sa ospravedlňuje. Preto prosí, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu, z dôvodu, že neboli naplnené hlavné znaky zločinu vydierania. V prípade, ak by krajský súd uvedený napadnutý rozsudok nezrušil alebo nevrátil na došetrenie okresnému súdu, žiada krajský súd, aby nerozhodoval vo veci, ale počkal na rozhodnutie Ústavného súdu SR, ktorý pozastavil účinnosť novely Tr. zák., podľa ktorej má okresný súd podľa § 53 ods. 2 Tr. zák. uprednostniť domáce väzenie pred výkonom nepodmienečného trestu, ktorý paragraf výrazne zvýhodní jeho postavenie v tejto veci.

15. Podľa § 315 Tr. por., o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por., odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 3 Tr. por., odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Tr. por., odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

16. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohol a urobil tak v zákonom stanovenej lehote, preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, by krajský súd prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania.

16.1. Po preskúmaní predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

16.2. Súčasne krajský súd na tomto mieste pripomína, že v dvojinštancnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, preto je nadbytočné, aby krajský súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové závery okresného súdu. Tiež platí, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument odvolateľa, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov napadnutého rozsudku, ktorý sa preskúma v odvolacom konaní.

Ku konaniu, ktoré predchádzalo výroku o vine

17. Pokiaľ ide o konanie, ktoré rozhodnutiu predchádzalo, obžalovaný mu v odvolaní vytýkal nasledovné konkrétne procesné pochybenia, ktoré podľa jeho názoru mali spôsobiť nezákonné rozhodnutie vo veci.

17.1. V prvom rade obhajoba namietala, že obvinenému bola v rozpore s Trestným poriadkom obmedzená osobná sloboda. Táto námietka nie je dôvodná. Treba uviesť, že táto námietka bola uplatnená už pri vzatí obvineného do väzby a krajský súd sa k nej vyjadril v uznesení z 31. marca 2022, sp. zn. 5Tpo/14/2022, ktorým podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietal sťažnosť obžalovaného (v tom čase obvineného) voči uzneseniu o jeho vzatí do väzby ako nedôvodnú.

V bodoch 9. a 10. odôvodnenia vyššie cit. uznesenia krajský súd uviedol nasledovné:

„Zo spisového materiálu vyplynulo, že poškodený podal trestné oznámenie dňa 07.03.2022 od 3:40 do 4:00 hod. Zo záznamu o obmedzení osobnej slobody osoby, ktorá bola pristihnutá pri trestnom čine alebo bezprostredne po ňom zo dňa 07.03.2022 vyplynulo, že obvinený bol obmedzený na osobnej slobode dňa 07.03.2022 o 04:05 hod., keď odmietol ísť s hliadkou, rozbehol sa k oknu v kuchyni so slovami, že ide vyskočiť cez okno, pričom držal kľučku okna. Majiteľka bytu hliadku do bytu pustila, vyzvali obvineného, aby prestal s protiprávnym konaním, čo neuposlúchol a boli použité donucovacie prostriedky, aby zaistili bezpečnosť prítomným osobám a zadržali osobu, ktorá kladie aktívny odpor. Zo zápisnice o prevzatí a zadržaní podozrivej osoby vyplynulo, že dňa 07.03.2022 o 8:30 hod. bol obvinený prevzatý podľa § 85 ods. 3 Trestného poriadku a podľa § 85 ods. 1 Trestného poriadku z dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 Trestného poriadku.“

Vyššie uvedený postup sťažnostný súd nehodnotí ako nezákonný, resp. odôvodňujúci prepustenie obvineného z väzby na slobodu. Z jednotlivých záznamov a zápisníc je zrejmé, že hliadka vykonávala svoju činnosť bezprostredne po spáchaní stíhaného trestného činu, pričom k obmedzeniu osobnej slobody obvineného došlo z dôvodu, že tento odmietal splniť ich výzvu a kladol aktívny odpor. Postupom hliadky a následným odovzdaním obvineného podľa § 85 ods. 3 Trestného poriadku boli zachované zákonné garancie stanovené ustanovením § 85 ods. 1 Trestného poriadku a všetky procesné lehoty sa spravovali skutočným okamihom obmedzenia osobnej slobody obvineného dňa 07.03.2022 o 04.05 hod.“

Na predmetnej argumentácii krajský súd zotrúva. Možno doplniť, že obmedzenie osobnej slobody podozrivej osoby podľa § 85 ods. 2 Tr. por. predstavuje krátkodobé obmedzenie osobnej slobody. Podmienkou na aplikáciu tohto inštitútu nie je prítomnosť dôvodov väzby, ani možnosť postupu podľa § 204 ods. 1 Tr. por., ako tomu je v prípade zadržania podozrivej osoby podľa ustanovenia § 85 ods. 1 Tr. por. Obmedzenie osobnej slobody podľa § 85 ods. 2 Tr. por. možno aplikovať len vo vzťahu k osobe, ktorá bola pristihnutá pri trestnom čine alebo bezprostredne po ňom, ak je to potrebné na splnenie niektorej z alternatívnych podmienok: zistenie jej totožnosti, zabránenie úteku, zabezpečenie dôkazov alebo zabránenie ďalšiemu páchaniu trestnej činnosti. Oprávneným subjektom na obmedzenie osobnej slobody podozrivej osoby podľa § 85 ods. 2 Tr. por. je ktokoľvek, teda každá fyzická osoba. Takáto osoba je povinná podozrivú osobu bezodkladne odovzdať útvaru Policajného zboru, útvaru Vojenskej polície alebo útvaru Colnej správy. Zo znenia ust. § 85 ods. 2 Tr. por. vyplýva, že obmedziť osobnú slobodu podozrivej osoby môžu aj príslušníci Policajného zboru, napr. príslušníci policajnej

motorizovanej jednotky Policajného zboru, ktorí vykonávajú hliadkovú službu (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 16. decembra 2010, sp. zn. 5Tdo 47/2010 a uznesenie Najvyššieho súdu SR z 8. novembra 2012, sp. zn. 5Tdo 70/2012), za predpokladu naplnenia zákonných podmienok ustanovených v § 85 ods. 2 Tr. por. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 18. augusta 2016, sp. zn. 5Tdo 58/2016).

17.2. V druhom rade obhajoba namietala nedostatočnú poučovaciu povinnosť voči obžalovanému zo strany OČTK v jednotlivých fázach konania. Aj túto námietku vyhodnotil krajský súd ako nedôvodnú.

Potom ako bol obžalovaný obmedzený na osobnej slobode 7. marca 2022 o 04.05 hod., tak mu bolo dané poučenie zo strany príslušníkov PZ, tiež mu bol jeden písomný výtlačok odovzdaný, čo potvrdil svojim podpisom (v spise na č. l. 17). Predmetné poučenie spĺňalo všetky zákonné náležitosti, aj podľa smernice o práve na prístup k informáciám v trestnom konaní. Pri obmedzení osobnej slobody podľa § 85 ods. 2 Tr. por. ho nebolo potrebné poučovať o práve odoprieť výpoveď, nakoľko tento typ poučenia je potrebné uplatniť až pred výsluchom. O práve zvoliť si obhajcu a radiť sa s ním, či bez prítomnosti obhajcu nevypovedať, bol riadne poučený. Obmedzenie osobnej slobody podľa § 85 ods. 2 Tr. por. nemá povahu rozhodnutia, voči ktorému by bol prípustný opravný prostriedok, ergo nie je v tomto smere potrebné žiadne poučenie o opravnom prostriedku.

Následne bol obžalovaný prevzatý a zadržaný vyšetrovateľom PZ dňa 7. marca 2022 v čase o 08.30 hod., pričom zo zápisnice o tomto úkone (v spise na č. l. 18) vyplýva, že bol riadne poučený, tentokrát už aj v zmysle všetkých vytknutých nedostatkov namietaných obhajcom pri prvom poučení a že poučenie podozrivej osoby mu bolo poskytnuté bez zbytočného odkladu v písomnej forme, čo potvrdil vlastnoručným podpisom (v spise na č. l. 20). V tejto zápisnici je popísaný skutok i okolnosti, za ktorých bezprostredne po podaní trestného oznámenia príslušníci PZ hľadali obžalovaného v Šali, že ho našli doma, že boli voči nemu použité donucovacie prostriedky, keďže sa snažil pred hliadkou PZ ujsť cez okno, teda nie je pravdou, že by sa nepokúsil o útek, naopak kládol aktívny odpor. Je pravdou, že ako podozrivý nebol poučený o možnosti nazerať do spisu, avšak toto nezakladá žiadne porušenie jeho práva, nakoľko reálne mu toto právo (nazerať do spisu) umožnené bolo neskôr v konaní ako obvinenému, kedy mal možnosť kedykoľvek nahliadať do spisu a na záver po skončení vyšetrovania sa oboznámiť s celým spisovým materiálom podľa § 208 ods. 1 Tr. por., o čom bol upovedomený 10. mája 2022 (v spise na č. l. 129), ktorú možnosť využil 26. mája 2022 za prítomnosti svojho obhajcu (v spise na č. l. 132-134). V zápisnici o výsluchu zadržaného zo 7. marca 2020 bol obžalovaný náležite poučený v zmysle jeho práv uvedených na č. l. 21 až 22 spisu, poučenie bolo v rozsahu predpokladanom zákonom, bol oboznámený so skutkom, ktorý sa mu kladie za vinu, s jeho právnou kvalifikáciou, pričom výslovne uviedol, že obhajcu si nevolí, nežiada ho ustanoviť, právo odoprieť vypovedať nevyužíva, vypovedať bude, následne sa k veci vyjadril.

Obžalovanému bolo následne riadne doručené uznesenie vyšetrovateľa PZ zo 7. marca 2022, ČVS: ORP-77/VYS-SA-2022 o začatí trestného stíhania podľa § 199 ods. 1 Tr. por. a súčasne o vznesení obvinenia podľa § 206 ods. 1, ods. 2 Tr. por., prevzal ho 7. marca 2022, čo potvrdil svojim podpisom na doručení. Proti uvedenému uzneseniu obžalovaný podal prostredníctvom obhajcu sťažnosť, o ktorej bolo rozhodnuté uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta z 11. apríla 2022, č. k. 2Pv/96/22/2202-17, ani v tomto smere nevzhladol krajský súd žiadne porušenie práv obžalovaného.

Zápisnica o výsluchu obžalovaného v pozícii obvineného zo 7. marca 2022 opäť nevykazuje žiadne nedostatky, obsahuje zákonné poučenie a následné vyjadrenie obvineného, že poučeniu porozumel, obhajcu si nevolí, nežiada ho ustanoviť, v prípade zvolenia si obhajcu to oznámi vyšetrovateľovi PZ. Bol riadne poučený o práve nazerať do spisu. Po zákonom poučení uviedol, že výslovne právo nevypovedať nevyužíva a vypovedať bude, že poučeniu porozumel a nežiada ďalšie vysvetlenie. (čl. l. 39 spisu). U obžalovaného neexistujú žiadne pochybnosti, pre ktoré by nemohol chápať poučenie ako to prezentuje obhajoba a že by ho bolo potrebné dovysvetľovať, pričom sám obžalovaný uviedol, že dovysvetlenie nežiada. Chyba v poučení kde bolo uvedené „procesných úkonov“ miesto „vyšetrovacích úkonov“ nemá reálny vplyv na výkon práva obžalovaného.

17.3. Nedôvodne tiež obhajoba namieta, že obžalovanému nebolo doručené uznesenie o vznesení obvinenia. Opak je pravdou, bolo mu doručené 7. marca 2022, o čom svedčí doručeníka založená v spise na č. l. 6 rub ním vlastnoručne podpísaná. Doručenie predmetného uznesenia potvrdil obžalovaný takisto aj svojim popisom na zápisnici o výsluchu obvineného zo 7. marca 2022, kde sa konštatuje, že mu uznesenie o vznesení obvinenia bolo riadne doručené a že sa práva na podanie sťažnosti voči nemu výslovne vzdáva.

Dôvod povinnej obhajoby u obžalovaného vznikol až momentom, kedy bol na návrh prokurátora sudcom pre prípravné konanie vzatý do väzby (vyhlásením uznesenia na výsluchu konanom 9.3.2022), o čom bol riadne poučený, následne bol dopytovaný, či si chce obhajcu zvoliť, nechcel, žiadal ho súdom ustanoviť, ktorej žiadosti bolo vyhovené.

17.4. Na základe vyššie uvedeného krajský súd konštatuje, že v obhajobou namietanom postupe OČTK od zadržania, resp. obmedzenia osobnej slobody až po vzatie do väzby žiadne nedostatky, či nezákonnosti zistené neboli, tobôž nie také, ktorými by malo byť porušené právo obžalovaného na obhajobu. Bolo výhradným právom obžalovaného rozhodnúť sa, či sa bude hájiť sám alebo prostredníctvom obhajcu z radov advokátov. To, že sa rozhodol právo na právnu pomoc nevyužiť v úvodnej fáze trestného konania, hoci bol o tom opakovane riadne poučovaný, ide len na jeho ťarchu. Navyiac nešlo o prvé trestné konanie vedené voči obžalovaného, ani z toho pohľadu tak nemožno prisvedčiť jeho námietkam, že nevedel o svojich právach a o tom, ako ich má uplatňovať.

17.5. Ďalej obhajoba namietala chyby konania pred okresným súdom tvrdiac, že neboli splnené zákonné podmienky pre čítanie výpovede svedka poškodeného J. postupom podľa § 263 ods. 3 písm. a) Tr. por., lebo výsluch nebol zrealizovaný kontradiktórne. Túto námietku vyhodnotil krajský súd ako nedôvodnú. Obvinený bol o výsluchu poškodený, ktorý bol realizovaný po vznesení obvinenia, riadne upovedomený (v spise na č. I. 51), právo účasti nevyužil. Kontradiktórny charakter tohto výsluchu tak bol zachovaný. Je ale potrebné zdôrazniť, že právo na obhajobu by v danom prípade bolo u obžalovaného porušené len vtedy, pokiaľ by jeho odsúdenie bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere na výpovedi osoby, ktorú nemohol nikdy vypočuť alebo dať vypočuť. (Luca proti Taliansku - rozsudok ESĽP z 27. februára 2001, M. M. proti Rumunsku). Atribútom spravodlivého procesu v tomto zmysle je zachovanie rovnosti strán pri vykonávaní dôkazu výsluchom svedka a splnenie požiadavky, aby aspoň raz v konaní mal obžalovaný alebo jeho obhajca možnosť položiť svedkovi potrebné otázky, prípadne aby mohol vznášať námietky proti priebehu výsluchu či proti samotnému obsahu výpovede svedka, alebo proti protokolácii výpovede. Obžalovaný, resp. jeho obhajca, musí mať vždy reálnu možnosť svoje právo na obhajobu realizovať a je len na ňom, či ho využije.

O taký prípad ale v tejto trestnej veci nejde, lebo poškodený J. bol ako svedok v tejto trestnej veci riadne vypočutý na hlavnom pojednávaní za prítomnosti obžalovaného a jeho obhajcu, teda právo na kontradiktórny výsluch tohto kľúčového svedka bolo zachované. K žiadnemu porušeniu práva obžalovaného na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 ods. 3 písm. d/ Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd tak nedošlo.

18. Pokiaľ ide o konanie pred súdom, preskúmaním obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie, tieto dôkazy vyhodnotil individuálne a v ich súhrne podľa pravidiel uvedených v § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel k správne mu záveru o vine obžalovaného. Následne v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. správne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Rovnako odôvodnil aj to, prečo nevykonal ďalšie dôkazy navrhnuté obhajobou. Krajský súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je presvedčivé a spĺňa kritériá predpokladané ust. § 168 ods. 1 Tr. por. Krajský súd voči odôvodneniu napadnutého rozsudku nemá podstatné výhrady, preto naň odkazuje bez potreby na tomto mieste príslušné argumenty opakovať a v ďalšom sa bude venovať len odvolacím námietkam.

K rozsahu dokazovania

19. Pokiaľ ide o rozsah dokazovania, tento obžalovaný v podstate namietal. Možno však pripomenúť, že jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v § 2 ods. 10 Tr. por., podľa ktorej sa postupuje tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Avšak procesný predpis nestanovuje žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov, teda neupravuje otázku minimálneho množstva a kvality dôkazov potrebných na preukázanie viny obžalovaného. Inak vyjadrené, zákon neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať pri určení rozsahu dokazovania. Je vecou vnútorného presvedčenia súdu, aby v rámci vlastnej úvahy ustálil, kedy je dokazovanie vykonané v rozsahu nevyhnutnom na jeho spravodlivé rozhodnutie. Súd, vykonávajúci dokazovanie vo veci nie je čo do rozsahu dokazovania viazaný návrhmi strán a nie je viazaný ani ich názormi, či predstavami o nevyhnutnosti vykonávať ďalšie dôkazy. Je výlučne na zvážení súdu, vykonanie ktorého z dôkazov má pre rozhodnutie veci podstatný význam a vykonanie ktorého naopak nie je právne významné, keďže pre vydanie rozhodnutia nie je podstatné, koľko dôkazov je vykonaných, ale aká je ich dôkazná sila. V zmysle uvedeného preto súd nie je povinný vyhovieť každému dôkaznému návrhu strany.

19.1. Obhajoba v odvolaní namietala, že okresný súd nesprávne odmietol postupom podľa § 272 ods. 3 Tr. por. vykonať nimi navrhnuté dôkazy výsluchom ďalších osôb. Túto námietku vyhodnotil krajský súd ako nedôvodnú. Rozsah dokazovania vykonaný na hlavnom pojednávaní považoval aj krajský súd

za dostatočný pre objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie. Okresný súd riadne zdôvodnil, prečo ďalšie dôkazy odmietol vykonať, s jeho argumentáciou sa krajský súd stotožňuje.

19.2. Pokiaľ obhajoba opätovne navrhla v odvolacom konaní vykonať dôkaz výsluchom svedka L. A., tento aj krajský súd odmietol vykonať ako nadbytočný, keďže uvedená osoba nemala byť očitým svedkom činu, naviac nebola ani riadne identifikovaná (údajmi o totožnosti a bydlisku).

K spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov všeobecne

20. Gro odvolacích námietok obhajoby sa týka spôsobu, akým okresný súd vyhodnotil dôkazy, ktoré na hlavnom pojednávaní vykonal a aké skutkové zistenia z nich ustálil.

20.1. Ku kritike obžalovaného ohľadne spôsobu hodnotenia dôkazov je potrebné na úvod uviesť, že v trestnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov, podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. V súvislosti s hodnotením dôkazov platí aj druhé pravidlo, podľa ktorého, ak okresný súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., teda že ich hodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, krajský súd nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že by sám na základe svojho presvedčenia hodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu v zmysle uvedeného ustanovenia (porovnaj R 53/1992).

20.2. Krajský súd tiež v súvislosti s hodnotením vykonaných dôkazov opakovane vo svojich rozhodnutiach prízvukuje, že právo na spravodlivý proces neznamena právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov. Rovnako súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov, lebo proces dokazovania (a to nie len z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por., podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.08.2015, sp. zn. 4Tdo/36/2015).

K vyhodnoteniu vykonaných dôkazov konkrétne

21. Podľa názoru krajského súdu okresný súd v procese hodnotenia dôkazov postupoval v súlade s pravidlami rozvedenými vyššie v texte, preto jeho skutkovým záverom nemožno nič vytknúť.

21.1. Treba uviesť, že v rámci odvolacích námietok nejde o tzv. nóvum, ale o súčasť obhajobných námietok prezentovaných už v konaní pred okresným súdom, s ktorým sa okresný súd v napadnutom rozsudku náležite vyrovnal. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne rozviedol, na základe akých dôkazov ustálil vinu. Jasne a zrozumiteľne uviedol, že obžalovaný je zo spáchania skutku usvedčený predovšetkým výpoveďou poškodeného M. J., ktorý ho bezpečne usvedčuje od samého začiatku trestného konania, keď to kľúčové trestnoprávne relevantné konanie opisu stále rovnako. Správne okresný súd vyhodnotil túto jeho usvedčujúcu výpoveď ako pravdivú, keďže ju objektivovali aj výpovede ďalších svedkov, konkrétne N. A. a E. F., ako aj oboznámené listinné dôkazy, najmä záznam trasy vozidla taxislužby z kritického večera.

21.2. Svedok N. A. potvrdil, že poškodený M. J. bol po príchode autom taxislužby na čerpaciu stanicu celý vystrašený, skryl sa za svedka A., bál sa obžalovaného, ktorý tiež vystúpil z vozidla s tým, že ďalšiu komunikáciu s obžalovaným už na mieste prevzal svedok A., ktorý obžalovaného zo svojej činnosti taxikára už poznal ako problémovú osobu a nebál sa ho. Svedkyňa E. F., ktorá pracovala v tom čase na dispečingu taxislužby a videla, že M. J. nedodržuje vopred nahlásenú trasu prepravy, ho dopytovala prečo, M. J. jej cez mobil naznačil, že má problémy s klientom a ona mu odporučila ďalší postup, teda aby šiel na čerpaciu stanicu, kde ho bude už čakať iný kolega, čo sa aj stalo. Títo svedkovia tiež popísali ako funguje ich taxislužba, zvlášť na nočnej smene, aké majú problémy s klientami, často drogovo závislým, ktorí utekajú bez platenia, že musia ukazovať hotovosť vopred pred jazdou, lebo inak ich neodvezú, že majú zoznam klientov podľa telefónnych čísiel, ktorých neodvezú, ale aj to, že obžalovaný volal z iného, neznámeho čísla, teda nevedeli M. J. povedať vopred, o akú osobu sa jedná.

21.3. Z výpovedí týchto osôb ďalej vyplynulo, že poškodený M. J. síce pracoval v taxislužbe už niekoľko mesiacov, avšak nie na nočných službách, toto bola jeho prvá, resp. jedna z prvých nočných služieb, teda nemal skúsenosť s problémovými klientami z nočných služieb. A zrovna mu v kritickom čase do vozidla taxislužby nastúpil obžalovaný, skúsený recidivista trestnej činnosti, dlhodobý užívateľ drog s osobnosťou deprivovanou práve ich užívaním, ktorý mal akútnu potrebu ísť si zháňať dávku po díleroch v Šali a okolí, ktorý bol v minulosti už dva krát odsúdený za zločin vydierania s rovnakým modus operandi (spôsobom spáchania), teda odsúdený za to, že násilím, resp. hrozbou násilia nútil iného, aby ho vozil autom po rôznych miestach. Aj v tomto kontexte nebol žiaden dôvod neveriť výpovediam vyššie uvedených osôb, ktoré sa vzájomne dopĺňali, nadväzovali a spolu s listinnými dôkazmi utvárali ucelenú, ničím nenarušenú reťaz dôkazov smerujúcich k jedinému záveru, ktorým je vina obžalovaného.

21.4. Drobné diskrepancie vo výpovedi poškodeného M. J. ohľadom okolností, ktoré nemajú trestnoprávnu relevanciu, na ktoré poukazuje obhajoba, nie sú ani podľa názoru krajského súdu natoľko podstatné, aby bolo možné konštatovať, že poškodený je nedôveryhodný. Naopak, je pochopiteľné, že si pre odstup času pri výsluchu na hlavnom pojednávaní už niektoré detaily nepamätal. Ani krajský súd nezistil žiaden dôvod, pre ktorý by mal poškodený M. J. krivo obviňovať obžalovaného, ktorého podľa vlastných slov pred skutkom vôbec nepoznal. Tento svedok vypovedal pod prísahou a pod trestnoprávnymi následkami krivej výpovede a krivého obvinenia. Rovnako ako okresný, ani krajský súd neuveril vymysleným tvrdeniam obžalovaného, že ho poškodený krivo obviňuje či už preto, lebo mu za cestu taxikom nezaplatil a on to musel nahradiť zo svojho alebo preto, že svedok chcel po ňom drogy za odvoz, ktoré mu obžalovaný nedal. Poškodený žiaden finančný motív nemal, správne poznamenal okresný súd, že si ani len nárok na náhradu škody v konaní neuplatnil. Zo žiadneho vykonaného dôkazu tiež nevyplývalo, že by poškodený mal byť užívateľom drog, na rozdiel od obžalovaného, ktorý sa k ich viacročnému užívaniu sám priznal a o jeho závislosti od nich svedčia aj závery znaleckého dokazovania.

21.5. Ak okresný súd uveril výpovedi svedka poškodeného J. ako celku, tak správne dodal, že nebol dôvod poškodenému neveriť aj v tom, že obžalovaný pri čine použil nôž a že po celý čas obžalovaný z vozidla nevystúpil. Skutkovému záveru o použití noža nebráni fakt, že tento nôž nebol vo výsledku bezpečne poškodeným stotožnený. Možno pripomenúť, že obžalovaný bol obmedzený na osobnej slobode až o niekoľko hodín neskôr po návrate z miesta činu do obydľia, v ktorom je predpoklad, že sa nachádzalo viacero nožov, pričom zaistený nôž nevydával do konania obžalovaný, ale jeho babka Q. I.. Keďže nebol uložený trest prepadnutia veci, nebolo potrebné sa osobitne zaoberať ani námietkami obhajoby vo vzťahu k zákonnosti vydania tejto veci.

21.6. Rovnako ako okresný súd, ani krajský súd nezistil žiaden dôvod, pre ktorý by mali voči obžalovanému krivo svedčiť svedkovia N. A. a E. F., ktorí k obžalovanému nie sú v žiadnom pomere. Naproti tomu celkom správne okresný súd neuveril výpovediam svedkov P. a A., s ktorými sa obžalovaný priatelí a je s nimi aktuálne vo výkone trestu odňatia slobody. Ani podľa krajského súdu ich výpovede nevyznievali vierohodne, navyše nekorešpondovali ani s výpoveďou ďalšej vypočutej svedkyne B., na čo správne poukázal už okresný súd.

21.7. Nejde teda o situáciu opisovanú obhajobou v odvolaní, že voči obžalovanému existuje len výpoveď poškodeného M. J., ktorej pravdivosť je spochybnená, resp. že ide o stav dôkaznej núdze a malo sa postupovať v zmysle zásady in dubio pro reo. Ide len o zrejmu snahu obhajoby, aby boli vykonané dôkazy vyhodnotené inak, konkrétne v prospech obžalovaného. Avšak právo na spravodlivý proces neznamená právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Ako už bol skôr uvedený, súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov. Rovnako súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí stranou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov.

21.8. Z prezentovaných dôvodov vyhodnotil krajský súd odvolanie obžalovaného voči výroku o vine napadnutého rozsudku ako nedôvodné.

K právnej kvalifikácii skutku

22. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé aj to, akými právnymi úvahami sa okresný súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení hmotného práva.

22.1. Správne ustálil, že skutok opísaný v skutkovej vete výroku o vine napadnutého rozsudku napĺňa všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., keďže obžalovaný iného hrozbou násilia nútil, aby niečo konal a čin spáchal závažnejším spôsobom konania – so zbraňou. Trestný čin je spáchaný so zbraňou, ak páchatel alebo s jeho vedomím niektorý zo spolupáchatelov použije zbraň na útok, na prekonanie alebo zamedzenie odporu alebo ju má na taký účel pri sebe; zbraňou sa rozumie, ak z jednotlivého ustanovenia nevyplýva niečo iné, každá vec, ktorou možno urobiť útok proti telu dôraznejším. Trestný čin je spáchaný

so zbraňou aj vtedy, ak páchatel použije napodobeninu zbrane alebo ju má pri sebe s úmyslom, aby bola považovaná za pravú. Trestný čin je spáchaný násilím, ak páchatel použije na jeho spáchanie fyzické násilie proti telesnej integrite inej osoby alebo ak je spáchaný na osobe, ktorú páchatel uviedol do stavu bezbrannosti ľst'ou, alebo ak páchatel použil násilie proti veci iného. Trestný čin vydierania je dokonaný násilným konaním alebo hrozbou násilia, nevyžaduje sa, aby páchatel dosiahol cieľ, ktorý sledoval.

22.2. Správne tiež okresný súd uzavrel, že obžalovaný konal ako trestne zodpovedný páchatel' a že konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zák., lebo ako plnoletá príčetná fyzická osoba chcel spôsobom uvedeným v Tr. zák. porušiť záujem ním chránený, ktorý je v tomto prípade sloboda rozhodovania.

22.3. Námietky obžalovaného voči právnej kvalifikácii skutku vyhodnotil krajský súd ako nedôvodné. Obžalovaný totiž primárne brojí proti skutkovým zisteniam okresného súdu, voči ktorým má výhrady tvrdiac, že on poškodeného k ničomu nenútil a žiaden nôž nemal. Až následne (sekundárne), v nadväznosti na uvedené skutkové výhrady, činí záver o nesprávnom právnom posúdení skutku, resp. o inom hmotnoprávnom posúdení. No voči právnomu posúdeniu skutku tak, ako ho ustálil okresný súd v skutkovej vete výroku o vine napadnutého rozsudku, v podstate žiadne relevantné právne námietky neuplatňuje.

Ku konaniu, ktoré výroku o treste predchádzalo.

23. Ako chybu konania predchádzajúcu výroku o treste obhajoba vytýkala, že okresný súd riadne neoboznámil súdne rozhodnutie, na podklade ktorého ustálil, že sa obžalovaný opätovne dopustil zločinu, vychádzal len z odpisu RT obžalovaného.

23.1. Túto námietku vyhodnotil krajský súd ako dôvodnú, preto krajský súd dokazovanie na verejnom zasadnutí doplnil tým, že oboznámil čítaním rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/161/2016 z 9. novembra 2016, právoplatný 9. novembra 2016, ktorým bol obžalovaný odsúdený za skutok právne kvalifikovaný ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., za použitia ust. § 36 písm. k), písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 3, ods. 5, § 39 ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky nepodmienečne so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (vo vyšetrovacom spise na č.l. 103 a nasl.). Taktiež oboznámil čítaním rozsudok Okresného súdu Galanta z 10. septembra 2014, sp. zn. 3T/136/2014, právoplatný 10. septembra 2014, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného pre skutky v bodoch 1/ až 5/ právne kvalifikované ako pokračujúci zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., z toho v bode 4/ spáchaný spolupáchatel'stvom podľa § 20 Tr. zák., za čo bol odsúdený na podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., za použitia ust. § 36 písm. d), k), l), n), § 37 písm. h), § 38 ods. 3, § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky nepodmienečne so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, za súčasného zrušenia výrok o trest trestného rozkazu Okresného súdu Galanta sp. zn. 29T/38/2024 z 21. marca 2024 (vo vyšetrovacom spise na č.l. 100 a nasl.).

23.2. Iné chyby konania, odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a muselo by sa ne prihliadať aj bez námietsk, krajský súd nezistil.

K výrok o treste

24. Pokiaľ ide o výrok o treste, obžalovaný v odvolaní vytýka, že uložený trest je neprimerane prísny a že jeho výšku okresný súd riadne neodôvodnil.

24.1. Skôr ako sa krajský súd s týmito námietskami vyrovná, považuje za potrebné pripomenúť niektoré teoretické východiská rozhodné pre ukladanie trestu.

Všeobecne k trestaniu

25. Pokiaľ ide o primeranosť a zákonnosť výroku o treste, je potrebné na úvod pripomenúť, že pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

25.1. Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

25.2. Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchateľa a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi.

25.3. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchateľa trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchateľa spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchateľa a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

25.4. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a intenzita trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Neprimerane prísne (ale, samozrejme, i neprimerane mierne) tresty pôsobia škodlivo na páchateľa i spoločnosť. U verejnosti môžu neprimerané tresty vyvolať súcit s páchatel'om či ohroziť jej dôveru v spravodlivé rozhodovanie súdu, či jej dôveru v súdnu moc ako celok. U páchateľa neprimerane prísne tresty vedú k zatrpknutosti, pretože takéto tresty páchateľ oprávnené nemôže považovať za spravodlivé. Páchateľ je súdom odsudzovaný za nespravodlivosť (bezprávie), ktorú trestným činom spáchal, a preto má právo očakávať spravodlivosť zo strany súdu. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutým predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchateľa je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchateľa pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu je tak možné považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného.

25.5. Pri ukladaní trestu musí súd obligatórne prihliadnuť podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu musí súd v súlade s ust. § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadnuť na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchateľa, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

25.6. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a intenzita trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

25.7. Neprimerane prísne (ale, samozrejme, i neprimerane mierne) tresty pôsobia škodlivo na páchateľa i spoločnosť. U verejnosti môžu neprimerané tresty vyvolať súcit s páchatel'om či ohroziť jej dôveru v spravodlivé rozhodovanie súdu, či jej dôveru v súdnu moc ako celok. U páchateľa neprimerane prísne tresty vedú k zatrpknutosti, pretože takéto tresty páchateľ oprávnené nemôže považovať za spravodlivé. Páchateľ je súdom odsudzovaný za nespravodlivosť (bezprávie), ktorú trestným činom spáchal, a preto má právo očakávať spravodlivosť zo strany súdu. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutým predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchateľa je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchateľa pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu je tak možné považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného.

K výroku o treste konkrétne

26. Vychádzajúc z vyššie uvedených teoretických východísk krajský súd konštatuje, že okresný súd riadne preskúmal pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a správne u obžalovaného zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., že už bol za trestný čin

odsúdený (napr. rozsudkom okresného súdu pod sp. zn. 17T/55/2021, trestným rozkazom okresného súdu pod sp. zn. OT/212/2020, rozsudkom okresného súdu pod sp. zn. 2T/161/2016 a rozsudkom okresného súdu pod sp. zn. 3T/136/2014). Okrem toho okresný súd správne ustálil, že obžalovaný opätovne spáchal zločin, lebo za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. už bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Galanta z 10. septembra 2014, sp. zn. 3T/136/2014, teda správne pristúpil k aplikácii ust. § 38 ods. 5 Tr. zák. a zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody o jednu polovicu. Trestná sadzba trestu odňatia slobody je pri trestnom čine vydierania podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. 4 roky až 10 rokov, upravená v zmysle § 38 ods. 5 Tr. zák. potom činí 7 rokov do 10 rokov.

26.1. Pokiaľ ide o druh trestu, okresný súd postupoval správne, keď obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody, nakoľko obžalovaný spáchal trestný čin, pri ktorom horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, kedy okresný súd v zmysle ust. § 34 ods. 6 Tr. zák. je povinný ukladať trest odňatia slobody. Vzhľadom na výmeru trestu prevyšujúcu tri roky u obžalovaného neprichádzal do úvahy ani podmienečný odklad výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom. Okrem toho v osobe obžalovaného ide o špeciálneho recidivistu vo vzťahu k trestnému činu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., navyše sa v minulosti dopustil aj inej rôznorodej úmyselnej trestnej činnosti, za ktorú mu už boli ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré vykonal a napriek tomu sa naďalej trestnej činnosti dopúšťa. Je teda zjavné, že ani väzenie nemalo na neho požadovaný prevýchovný účinok. A ak účel trestania nebol predtým dosiahnutý výkonom nepodmienečných trestov odňatia slobody, teda nebol dosiahnutý ani najprisnejším prostriedkom trestnej represie v podmienkach SR, tak by bolo iluzórne sa domnievať, že by akýkoľvek iný trest (napr. trest domáceho väzenia) aktuálne bol spôsobilý splniť účel sledovaný zákonom.

26.2. Pokiaľ ide o výmeru trestu 8 rokov, túto krajský súd nepovažuje za neprimerane prísnu. Obžalovanému bolo možné ukladať trest v rozpätí od 7 rokov do 10 rokov, uložený trest je teda v dolnej polovici modifikovaného rozpätia. Podľa názoru krajského súdu ide trest zákonný, primeraný a spravodlivý, ktorý zohľadňuje spôsob spáchania činu a jeho následok, úmyselnú formu zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, ako aj osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

26.3. Takto uložený trest zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život a zároveň vyjadrí aj morálne odsúdenie jeho konania spoločnosťou. Súčasne je takto uložený trest spôsobilý aj iných odradiť od páchania trestných činov tohto typu.

26.4. Pokiaľ ide o neuloženie trestu prepadnutia vec – noža, je možné sa stotožniť s úvahou okresného súdu obsiahnutou v odôvodnení, že sa nepodarilo bez dôvodných pochybností preukázať, že práve do konania zaistený nôž bol ten, ktorý bol pri čine použitý, v dôsledku čoho neboli splnené zákonné podmienky v zmysle ust. § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. pre uloženie tohto druhu trestu.

K tzv. vonkajšej (súdnej) diferenciacii

27. Pokiaľ sa páchatel sankcionuje nepodmienečným trestom odňatia slobody, je povinnosťou súdu súčasne rozhodnúť o tom, v akom ústave na výkon trestu odňatia slobodu ho bude vykonávať, keďže v podmienkach Slovenskej republiky sa tresty odňatia slobody vykonávajú diferencovane v ústavoch na výkon trestu s minimálnym, stredným a maximálnym stupňom stráženia.

27.1. Okresný súd postupoval v súlade so zákonom, keď obžalovaného zaradil na výkon uloženého trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, dokonca opakovane (vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T/136/2014, sp. zn. 2T/

K výroku o ochrannom liečení

28. Podľa § 317 ods. 2 Tr. por., ak bolo podané odvolanie v prospech obžalovaného proti výroku, ktorým bol uznaný za vinného, a odvolací súd tento výrok nezrušuje, preskúma v celom rozsahu aj zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste a ďalších výrokoch, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

28.1. Pokiaľ ide o výrok, ktorým okresný súd uložil obžalovanému podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. ochranné liečenie protitoxikomanické ambulantnou formou, tomuto obhajoba v odvolaní žiadne chyby nevytýkala. Rovnako nenamietala ani konanie tomuto výroku predchádzajúce.

28.2. Krajský súd tento výrok a konanie mu predchádzajúce s poukazom na vyššie cit. ust. § 317 ods. 2 Tr. por. preskúmal (keďže má svoj podklad vo výroku o vine, ktorý sa nerušil) a zistil, že zodpovedá stavu veci a zákonu. Žiadne chyby konania, či výroku, odvolaním nevytýkané, ktoré by zakladali dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. krajský súd odvolacím prieskumom nezistil. Naopak, zo zápisnice z hlavného pojednávania vyplynulo, že okresný súd ohľadom tohto výroku vykonal

dokazovanie zákonným spôsobom, v dostatočnom rozsahu a v odôvodnení napadnutého rozsudku svoj postup aj riadne odôvodnil spôsobom, s ktorým sa krajský súd stotožňuje. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané a ani sám obžalovaný nespochybňoval, že nočnú jazdu taxíkom realizoval za účelom získania drog, na ktorých je závislý.

K návrhu na prerušenie trestného stíhania

29. Pokiaľ ide o návrh obžalovaného na prerušenie trestného stíhania, kým Ústavný súd SR nerozhodne o ústavnosti novely Trestného zákona, ktorá novela uprednostňuje alternatívny trest domáceho väzenia pred trestom odňatia slobody, ktorý návrh obžalovaný vzniesol na verejnom zasadnutí v rámci konečného návrhu, k tomu krajský súd uvádza nasledovné.

29.1. Podľa ust. § 228 ods. 2 písm. e) Tr. por., policajt preruší trestné stíhanie, ak ústavný súd alebo Súdny dvor Európskej únie pozastaví účinnosť právneho predpisu alebo jeho časti, ktorého použitie je rozhodujúce pre konanie alebo rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 318 Tr. por., odvolací súd preruší trestné stíhanie, ak v odvolacom konaní vyjde najavo, že po vyhlásení napadnutého rozsudku nastala niektorá z okolností uvedených v § 228 ods. 2, § 241 ods. 3, § 244 ods. 4 alebo § 283 ods. 5 alebo ak nemožno obžalovanému doručiť predvolanie na verejné zasadnutie odvolacieho súdu.

29.2. Národná rada SR prijala 8. februára 2024 zákon č. 40/2024 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, ktorý zákon v Článku I. prináša do Trestného zákona zásadné zmeny v rôznych oblastiach, okrem iného aj v otázke trestania páchatel'ov, na čo apeluje obžalovaný.

29.3. Článok I. zákona NR SR č. 40/2024 Z. z. týkajúci sa ustanovení Trestného zákona mal nadobudnúť účinnosť 15. marca 2024, avšak je treba uviesť, že na základe návrhu prezidentky SR a dvoch skupín poslancov Národnej rady SR, ktorí sa obrátili na Ústavný súd SR ohľadom preskúmania, zjednodušene povedané ústavnosti celej predmetnej novely, plénum Ústavného súdu SR svojim rozhodnutím z 28. februára 2024, sp. zn. PL. ÚS 3/2024 (uverejnené v Zbierke zákonov SR pod č. 41/2024 Z.z.) pozastavilo od 11. marca 2024 účinnosť (okrem iného) práve aj Článku I. týkajúcej sa zmien v Trestnom zákone. Zákon č. 40/2024 Z. z. tak v časti týkajúcej sa Trestného zákona dosiaľ nenadobudla účinnosť, preto nie je aplikateľná (použiteľná) na žiadne trestné veci. Z tohto dôvodu ustanovenia tejto novely podľa názoru krajského súdu nie sú nateraz rozhodujúce pre rozhodnutia vo veci samej v tejto trestnej veci a za danej situácie nie je ani možné aplikovať vyššie cit. ustanovenie o prerušení trestného stíhania ako sa domáhal obžalovaný. S poukazom na vyššie uvedené krajský súd o návrhu obžalovaného na prerušenie trestného stíhania nerozhodoval. (obdobne pozri U.).

Záver

30. S poukazom na vyššie prezentované skutočnosti a právne úvahy dospel krajský súd k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, preto ho postupom podľa § 319 Tr. por. na verejnom zasadnutí zamietol. Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 ods. 4, § 170 ods. 6 Tr. por.).

Poučenie:

1

sp. zn. 6To/20/2024

A. B. C. D. E. F. G.

č. k. 6To/20/2024

IČS: 2322010698

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.